

รายนามผู้ร่วมจัดพิมพ์

นางนงค์เยาว์ ศิริไกรวัฒนาวงศ์ นายวีระชาติ ศิริไกรวัฒนาวงศ์
 นายปรัชญา ชื่นชอบ นางสาวภัทราภรณ์ คีตลิต
 นายภูวดล นางสุชาสินี มงคลดี นายสิทธิศักดิ์ เปรมปรีสวัสดิ์
 หอเทพบารมีมงคลพระศิวะ สารภี เชียงใหม่(อาจารย์หลุยส์)
 ดร.แอรอน คุณอัญชลี ค.ญ.อัญญา ค.ญ.อลิน เสติร์น
 นายมานะ ทัดงาม นางไพรินทร์ สุขเข้มศรี
 นายวชิรวิทย์ คงกระพันธ์ นายไพโรจน์ โพธิพงษ์สกุล
 นายพิพัฒน์ ปาระมี นายศุภโชค หลาบเหลือ
 นายศักดิ์ชัย แก้วแก้ว อาจารย์นันทพร ทิพย์พะนะ
 อาจารย์นิตยา พวงจันทร์ อาจารย์รัชภิญญา ไบสุขันธ์
 คุณสุรียา คุณแสงดา คุณอรณิชา คุณขวัญชนก ดาวประกายพฤกษ์
 คุณวัตร ขาวงาม คุณวรรณวิสา วงศ์เปี้ย
 คณະนักเรียนห้อง 301 สถาบัน THE KIG ปีการศึกษา 2551
 คณະนักเรียนชั้นม.6 โรงเรียนหอพระ โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม
 โรงเรียนนวมินทราชูทิศพายัพ โรงเรียนสวนบุญโยูปถัมภ์
 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม ปีการศึกษา 2551
 และผู้มีจิตศรัทธาทั่วไปที่มีใ้ได้เอ่ยนาม

ท่านใดประสงค์จะขอหนังสือเล่มนี้ หรือสมทบทุนสร้างหนังสือเล่มนี้
 สามารถติดต่อขอรับหรือบริจาคได้ที่ อ.วีระชาติ(ต้น) 081-5954166

หนังสือสวดมนต์เล่มนี้ข้าพเจ้าและคณะบุญตั้งใจทำเพื่อแจก
 เป็นธรรมทาน และเป็นการบูชาซึ่งพระรัตนตรัย ผลบุญใดที่จะพึงมีจาก
 ความตั้งใจนี้ ประกอบกับแรงอธิษฐานน้อมนำพระบารมีแห่งองค์
 สมเด็จพระวิสุทธิพุทธรังสีบรมธรรมบิดา องค์สมเด็จพระสัมมาสัม
 พุทธเจ้าองค์ปฐม และองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆพระองค์
 พระปัจเจกพุทธเจ้า พระธรรม และพระอริยสงฆ์สาวกทุกๆพระองค์
 เสด็จปู่พระอินทร์ เสด็จปู่พระยายมราช ท้าวจตุรมหาราช ท้าวจตุร
 มหาพรหมและเทพให้เทวาทุกพระองค์ บิดามารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน
 ได้โปรดคลบนดาลให้ข้าพเจ้าและคณะบุญ จงถึงซึ่งพระนิพพานในชาติ
 ปัจจุบัน หากแม้ไม่ถึงซึ่งพระนิพพาน ขออย่าได้เจ้อคำว่า ไม่ได้ ไม่มี ไม่
 สำเร็จ ไม่สมหวัง เมื่อจะทำการสิ่งใดจงพบแต่คำว่า ได้ มี สำเร็จ สมหวัง
 จงทุกประการ ดังที่ใจปรารถนาทุกประการ

บุญกุศลใดที่จะเกิดจากหนังสือเล่มนี้ ขออุทิศให้แด่มารดา บิดา
 อันเป็นที่รัก เทวดารักษาตัวข้าพเจ้า ท่านที่รักษาสถานที่อยู่อาศัย
 สถานที่ประกอบการงาน ญาติสนิทมิตรสหายทั้งหลายที่มีชีวิตอยู่ก็ดี
 หรือสิ้นชีวิตไปแล้วก็ดี แผ่ไปโดยไม่มีปริมาณถึงเจ้ากรรมนายเวร
 สรรพสัตว์ทั้งหลายทั้งแสน โภกฏจักรวาล ขอให้ท่านทั้งหลายจงถึงซึ่ง
 พระนิพพานในเร็ววันด้วยเทอญ

สารบัญ

บทบวงสรวงและชุมนุมเทวดา	๔
บทสวดมนต์แบบย่อ	๕
สมათานศีล ๕	๖
บทสวดมนต์แบบยาว	๗
บทกรณีย์ขเมตตสูตร	๑๓
แผ่เมตตาให้แก่ตนเอง	๑๔
คำอุทิศส่วนกุศล	๑๔
พระคาถาชินบัญชร	๑๖
ยอดธรรมยอดคาถา	๑๗
พระคาถาอาการวัดตาสูตร	๒๑
ธารณปริตร	๓๔
บทวิรุฬหกเข	๓๗
คำขอขมาลาโทษทั้ง ๓๑ ภูมิ	๓๗
คำถือนอริยฐานที่เป็นมิจฉาทิฎฐิ	๓๕
สมათานพระกรรมฐาน	๔๐
บทสวดไหว้พระตอนเช้า	๔๒
คำบูชาหลวงพ่อ สพฤกษ์ ปภัสสโร	๔๗
คำอธิษฐานบุญ	๔๗
วิธีบูชาพระกำลังจักรพรรดิ	๕๑
การอุทิศส่วนกุศล	๕๔

บทบวงสรวงและชุมนุมเทวดา(ใช้สวดก่อนไหว้พระ)

ปรีมัญจะ ทิสัง ราชา ฐะตะรัฎฐโฐ ปะสาสะติ
คันธัพพานัง อาธิปะติ มะหาราชา ะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ
พะพะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต
วันณะวันโต ะสัสสิโน โมทะมานา อัญจันตุ ฯ
ทักษิณัญจะ ทิสัง ราชา วิรุฬโห ตัปะสะสาสะติ
กุมภันฑานัง อาธิปะติ มะหาราชา ะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ
พะพะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต
วันณะวันโต ะสัสสิโน โมทะมานา อัญจันตุ ฯ
ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา วิรุฬโกโข ปะสาสะติ
นาคานัง อาธิปะติ มะหาราชา ะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ
พะพะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต
วันณะวันโต ะสัสสิโน โมทะมานา อัญจันตุ ฯ
อุตตะรัญจะ ทิสัง ราชา กุเวโร ตัปะสะสาสะติ
ยักขานัง อาธิปะติ มะหาราชา ะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ
พะพะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต
วันณะวันโต ะสัสสิโน โมทะมานา อัญจันตุ ฯ
ปรีมะทิสัง ฐะตะรัฎฐโฐ ทักขิณณะ วิรุฬหะโก
ปัจฉิเมณะ วิรุฬโกโข กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง
จัตตาโร เต มะหาราชา สะมันตา จะตุโรทิสา
ทัททัถละมานา อัญจันตุ ฯ

สักเก กามะ จะ รูปะ คิริสิขะระตะเกฏ จันตะลิกเข วิมานะ
 ทีเป รัฎฐะ จะ คามะ ตะระวะนะกะหะเน เกหะวัตถุมหิ เขตเต
 ภูมมา จายันตุ เทวา ชะละละละวิสะเม ยักกะคันธัพพะนาคา
 คิฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุฉันตุ,
 รัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมกะพันตา
 รัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมกะพันตา
 รัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมกะพันตา

บทสวดมนต์แบบย่อ

ขออำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญ
 ข้าพเจ้าที่เกิดจากการสวดมนต์และสมาทานศีลนี้ ให้เปิดโอกาสแก่
 เทวดารักษาตัวข้าพเจ้าและรักษาที่อยู่อาศัย ญาติของข้าพเจ้า นายเวร
 ของข้าพเจ้า เหล่าเชื้อโรค ผีเชื้อโรคในร่างกายข้าพเจ้า พวกเชื้อโรคที่
 ออกจากร่างกายข้าพเจ้า ดวงวิญญาณทั้งหลายให้อริขฐานเอาบุญของ
 ข้าพเจ้าได้ด้วยเทอญ

คำขอขมาพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (ว่า 3 จบ)
 สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง
 สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต อุกาสะ ขะมามิ ภันเต ฯ

กรรมใดที่ข้าพระพุทธเจ้า ได้เคยประมาทพลาดพลั้งล่วงเกิน
 ต่อพระรัตนตรัย อันมีพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้า
 ทุก ๆ พระองค์ พระธรรมและพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ในชาติก่อนก็ดี
 ชาตินี้ก็ดี ด้วยทางกายหรือทางวาจาก็ดี และด้วยเจตนาหรือไม่มีเจตนา
 ก็ดี รู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ
 พระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์ทั้งหลาย และผู้มีพระคุณทุกท่าน ได้
 โปรดอดโทษให้แก่ข้าพระพุทธเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ตราบเท่าเข้าสู่
 พระนิพพานด้วยเทอญ

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ ภะคะวา

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา รัมโม

รัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สังฆัง นะมามิ (กราบ)

สมาทานศีล ๕

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ (๓จบ)

พุทธัง สะระนัง คัจฉามิ รัมมัง สะระนัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระนัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ รัมมัง สะระนัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สัมมัง สาระนัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระนัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ ฐัมมัง สาระนัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สัมมัง สาระนัง คัจฉามิ

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๓. กามเมสุ มิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๕. สุรา เมระยะมัชชะ ปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาทิยามิ

อิมานิ ปญฺจะสิกขา ปะทานิ สะมาทิยามิ(๑จบ)

กราบ ๑ ครั้ง (ทำทุกวัน อย่างน้อยก่อนเข้านอน)

บทสวดมนต์แบบยาว

(สวดชุมนุมเทวดาก่อน อยู่หน้าแรก)

ขออำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญ
ข้าพเจ้าที่เกิดจากการสวดมนต์และสมาทานศีลนี้ ให้เปิดโอกาสแก่
เทวดารักษาตัวข้าพเจ้าและรักษาที่อยู่อาศัย ญาติของข้าพเจ้า นายเวร
ของข้าพเจ้า เหล่าเชื้อโรค ฝี่เชื้อโรคในร่างกายข้าพเจ้า พวกเชื้อโรคที่
ออกจากร่างกายข้าพเจ้า ดวงวิญญาณทั้งหลายให้อธิษฐานเอาบุญของ
ข้าพเจ้าได้ด้วยเทอญ

คำขอขมาพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (ว่า ๓ จบ)

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต อุกาสะ ขะมามิ ภันเต ฯ

กรรมใดที่ข้าพระพุทธเจ้า ได้เคยประมาทพลาดพลั้งล่วงเกิน
ต่อพระรัตนตรัย อันมีพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้า
ทุก ๆ พระองค์ พระธรรมและพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ในชาติก่อนก็ดี
ชาตินี้ก็ดี ด้วยทางกายหรือทางวาจาก็ดี และด้วยเจตนาหรือไม่มีเจตนา
ก็ดี รู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ
พระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์ทั้งหลาย และผู้มีพระคุณทุกท่าน ได้
โปรดคอดโทษให้แก่ข้าพระพุทธเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป トラบเท่าเข้าสู่
พระนิพพานด้วยเทอญ

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ ภะคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง
ตรัสรู้โดยชอบได้โดยพระองค์เอง

พุทฺธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ฐัมโม

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว

ฐัมมัง นะมัสสามิ

ข้าพเจ้าขอนมัสการพระธรรม (กราบ)

สุปฏิปันโน ภาวะโศก สภาวะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว

สังฆัง นะมามิ

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ)

นะโม ตัสสะ ภาวะโศก อระหะโศก สัมมาสัมพุทฺธัสสะ (๑ จบ)

พุทฺธัง ธรรมัง คัจฉามิ

ธัมมัง ธรรมัง คัจฉามิ

สังฆัง ธรรมัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทฺธัง ธรรมัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง ธรรมัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง ธรรมัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง ธรรมัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง ธรรมัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง ธรรมัง คัจฉามิ

อิติปิ โส ภาวะโศก อระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ

วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อนุตตะโร

ปริสสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทฺโธ ภาวะโศก(กราบ)

สวากขาโต ภาวะโศก ธัมโม สันทิฏฐิโก อกาลิโก เอหิปัสสิโก โอบะ

นะยิโก ปัจจัตถัง เวทิตัพโพ วิญญูสีติ (กราบ)

สุปฏิปันโน ภาวะโศก สภาวะสังโฆ

อุชุปฏิปันโน ภาวะโศก สภาวะสังโฆ

ญายะปะฏิปันโน ภาวะโศก สภาวะสังโฆ

สามิจิปะฏิปันโน ภาวะโศก สภาวะสังโฆ

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา

เอสะ ภาวะโศก สภาวะสังโฆ

อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย

อนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ (กราบ)

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสา วุชฺฉันตัง,

ครีเมชะลัง อุทิตะโฆ ระสะเสนะมารัง,

ทานาทิธัมมะ วิริณา ชิตะวา มุนินโท,

ตันเตชะสา ภาวะโศก เม ชะยะมังคะลานิ.

มาราติเรกะมะภิชฺชิตะ สัพพะรัตติง,

โฆรัมปะนาพะวะกะ มัคกะมะถัทธะยักขัง,

ขันตี สุทนต์ะ วิริณา ชิตะวา มุนินโท,

ตันเตชะสา ภาวะโศก เม ชะยะมังคะลานิ.

นาพาคิริง คชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง,

ทาวักคิจกกะมะ สะนีวะ สุทาร์ณันตัง,

เมตตัม พุสเสกะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท,
 ดันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ.

อุกจิตตะชัคคะมะติหัตตะ สุทารุณันตัง,
 ชาวันติโย ชะนะปะถังคูลิมาละวันตัง,
 อิทธีภิสังวะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท,
 ดันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ

กัตตวานะ กัฏฐะมุตทะรัง อิวะ คัมภินียา,
 จิญญาเย ทูฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัจฉเณ,
 สันเตนะ โส มะวิธินา ชิตะวา มุนินโท,
 ดันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ.

สัจจัง วิหาเย มะติสัจจะกะ วาทะเกตุง,
 วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง,
 ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท,
 ดันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ.

นันทปะนันทะ ภูชะคัง วิพุชัง มะหิทธิง,
 ปุตเตนะ เถระภูชะเคนะ ทะมาปะขันโต,
 อิทฐปะเทสะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท,

ตันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ.

ทุกคาหะทิกุฐี ภูชะเคนะ สุทักุฐะหัตถัง,
 พรหมัง วิสุทธี ชุตติมิตฺติพะกาภิธานัง,
 ญาณา คะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท,
 ดันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ.

เอตาปี พุทธะชะยะมังคะละ อัญญาภา,
 โย วาจะโน ทินะทีเน สะระเต มะตันที,
 หิตะวา นะ เนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ,
 โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ.

มะหาการุณิโก นาโถ	หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตวา ปาระมี สัพพะ	ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหตุ เม ชะยะมังคะลิ่ง ฯ

ชะขันโต โพธิยา มูเล	สักยานัง นันทิวัทตะโน
เอวัง อะหัง วิชะโย โหมิ	ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชาติปะลลิ่งเก	สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิสเสเก สัพพะพุทธานัง	อัครัปปัตโต ปะโมทะติ.

สุนักข์ตัง สุมังคะลัง	สุปะภาตัง สุหุญฐิตัง
สุชะโณ สุมุหุตโต จะ	สุยัญฐัง พรหมะจาริสุ
ปะทักขินัง กายะกัมมัง	วาจากัมมัง ปะทักขินัง
ปะทักขินัง มะโนกัมมัง	ปะณิธี เต ปะทักขินา
ปะทักขินานิ กัตวานะ	ละกันตัตเต ปะทักขิเณ.

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขันตุ สัพพะทเวตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เม.
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขันตุ สัพพะทเวตา
สัพพะชัมมานุภาเวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เม.
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขันตุ สัพพะทเวตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เม.

(ถ้ามีเวลาให้สวดพระคาถาชินบัญชร ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก พระ
 อากาโรวัดตาสูตฺร ธารณปริตร ยอดธรรมยอดคาถา เพิ่มเติมตามสมควร)

บทกรณียเมตตสูตร(ท่องก่อนแผ่ส่วนกุศลและแผ่เมตตา)

เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง มานะสัมภา ะเย อะปะริมาณัง
 อุทังอะโหจะติริยัญจะอะสัมพารัง อะเวรัง อะสะปะตัตถัง ติญญัญจะรัง นิ
 ลินโน วา สะยาโน วา ยาระตัสสะ วิคะตะ มิทโธ เอตัง สะติง อะธิญ
 ญะยะ พรหมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ ทิฏฐิญจะ อะนุปะกัมมะ สีละวา
 ทัสสะเนนะ สัมปันโน กามะสุ วิเนยยะ เคธัง นะหิ ชาตุ คัพพะเสยยัง ปุ
 ณะเรตติฯ

ท่องบ่นเป็นประจำจะทำให้เทวดามีเมตตาต่อเรา ไปสถานที่ที่
 ไม่คุ้นเคย ท่องแล้วแผ่เมตตาไป เทวดาจะมารักษาท่องระหว่างขับรถ
 เทวดาจะคอยคุ้มครองจนถึงที่หมาย(จะท่องแบบย่อก็ได้-เมตตัญจะ
 สัพพะโลกัสมิง มานะสัมภา ะเย อะปะริมาณัง)

แผ่เมตตาให้แก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมมิ	ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข
อะหัง นิททุกโข โหมมิ	ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความทุกข์
อะหัง อะเวโร โหมมิ	ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากเวร
อะหัง อัพยาปัชโณ โหมมิ	ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากอุปสรรค อันตรายทั้งปวง
สุขิ อัตตานัง ปะริหะรามิ	ขอให้ข้าพเจ้าจงมีความสุขกายสุข ใจ รักษากายวาจาใจให้พ้นจากความ ทุกข์ภัยทั้งปวงเถิด

คำอุทิศส่วนกุศล

อิทัง ปุญญะ พะลัง
 ผลบุญใดที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาแล้ว ณ โอกาสนี้ ข้าพเจ้าขอ
 อุทิศส่วนกุศลนี้ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายที่เคยล่วงเกินมาแล้ว แต่
 ชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดี ขอเจ้ากรรมนายเวรทั้งจงโมทนาในส่วนกุศลนี้
 และขอจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่บัดนี้ตราบเท่าเข้าสู่พระ
 นิพพาน

และข้าพเจ้าขออุทิศส่วนกุศลนี้ให้แก่เทพเจ้าทั้งหลายที่ปกปักรักษาข้าพเจ้า และเทพเจ้าทั้งหลายทั่วสากลพิภพ มีท่านปู่พระยายมราช ท่านปู่ท้าวมหาราชทั้งสี่ ขอท่านปู่พระยายมราช ท่านปู่ท้าวมหาราชทั้งสี่ และเทพเจ้าทั้งหลายได้โปรดโมทนาส่วนกุศลนี้และขอจงเป็นสักขีพยานในการบำเพ็ญกุศลของข้าพเจ้าในครั้งนี้ด้วยเถิด

ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนกุศลนี้ให้แก่ท่านทั้งหลายที่ล่วงลับไปแล้ว ที่เสวยความสุขอยู่ที่ดี ที่เสวยความทุกข์อยู่ที่ดี เป็นญาติก็ดี มิใช่ญาติก็ดี ขอท่านทั้งหลายจงโมทนาส่วนกุศลนี้ พึ่งได้รับประโยชน์และความสุขเช่นเดียวกับข้าพเจ้าจะพึงได้รับ ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

ผลบุญใดที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาแล้ว ณ โอกาสนี้ ขอผลนี้จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าได้เข้าถึงซึ่งพระนิพพานในชาติปัจจุบันนี้ด้วยเถิด หากขณะใดก็ตามที่ข้าพเจ้ายังทรงกายขันธห้า อยู่นี้ ขอคำว่าไม่มี จงอย่าปรากฏกับข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้านับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ครอบงำเข้าสู่พระนิพพานเทอญ

ถ้ามีเวลาให้สวดอิติปิโส ทำอายุบวก ๑ เพื่อเสริมดวง และเพิ่มบารมี

อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร

ปรีสะทมมะสารถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภาคะวาติ

พระคาถาชินบัญชร

ตั้งนะโมฯ ๓ จบ

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ฐานะกาโมละเภระนัง

อติถิกายะญายะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา

อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวรรณโณ

มรณังสุขัง อะระหังสุคะโต นะโมพุทฺธายะ

ชะยาสะนากะตา พุทฺธา เซตะวา มารัง สะวาหะนัง

จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ ณะราสะภา

ตัมหังคะราหะโย พุทฺธา อัญฺฐะวิสะติ นายะกา

สัพเพ ปะติญฺฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา

สีเส ปะติญฺฐิตะโต มัยหัง พุทฺโธ รัมโม ทะวิโลจะเน

สังโฆ ปะติญฺฐิตะโตมัยหัง อูเร สัพพะคุณากะโร

หะทะเย เม อะนุรุทฺโธ สารีปุตฺโต จะทักขิณ

โกณทัฬฺยโย ปิญฺฐิภาคัสมิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก

ทักขิณ สะวะเน มัยหัง อาสูง อานันทะราหูโล

กัสสะโป จะ มะหاناโม อูภาสูง วามะโสตะเก

เกสะโต ปิญฺฐิภาคัสมิง สุริโย วะ ปะภังกะโร

นินโน สิริสัมปันโน โสภิตะโต มุนิปุงคะโว

กุมาระกัสสะโป เถโร มะหะสี จิตตะวาหะโก

โส มัยหัง วะทะเนนิจจัง ปะติญฺฐาสี คุณากะโร

ปฺนุณโณ อังคฺลิมาโล จะ อูปาถี นันทะสีวะลี

เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาญู ตีละกา มะมะ
 เสสาตีติ มหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
 เอเตตีติ มหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
 ชะลันตา ตีละเต เชนะ อังคะมังเกสุ สัมมิจิตา
 ระตะนัง ปุระโต อาสี ทักขิณ เมตตะสุตตะกั
 ฐะชัคคัง ปัจฉะโต อาสี วาเม อังกุลิมาละกั
 ขันธะโมระปะริตัตถุจะ อาญานาญิยะสุตตะกั
 อากาเส ฉะทะนัง อาสี เสสา ปาการะสัมมิจิตา
 ชินาอาณา วัระระสังยุตตะ สัตตะปาการะลังกะตา
 วาตะปิตตะทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตูปัททะวา
 อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา
 วัสะโต เม สะกัจเจนะ สะทา สัมพุททะปัญุชะเร
 ชินะปัญุชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะฮีตะเล
 สะทา ปาเลน ตุมัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา
 อิจเจวะมันโต สุกุตโต สุรักโข
 ชินานุภาเวนะ ชิตูปัททะโว
 ฆัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
 สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
 สัทธัมมานุภาวะปาลีโต จารามิ ชินะปัญุชะเรติฯ
 (บทย่อ : ชินะปัญุชะระปะริตัตถัง มัง รักกะตุ สัพพะทา)

ยอดธรรมยอดคาถา

ให้ท่องบ่นจดจำคาถานี้ ให้แม่นยำ จัดเป็นการช่วยตนให้รอดพ้นจาก
 มวลทุกข์ ๆ โดยท่านพระคุณเจ้า หลวงพ่อคาบส สุมน
 อาศรมเวฬุวัน (ไม่มรคต) บ้านลูกกลอน อ.เมือง จ.เชียงราย
 เวลาจะภาวนา ให้ว่าในวงเล็บนี้ก่อน ถ้าหลายคนว่าพร้อมกัน
 (ยะ โขธัมมัง วัระรังคัสสะ เยชะนาเต ชะนาวะรัง โกจิตตังสัง
 ฆะตังมุตโต เอโสปาระโม ทุกขังชะโย)

ยะ โขธัมมัง ธรรมใดแล, เป็นธรรมไม่มีที่ภายในและที่ภายนอก,
 ไม่มีที่ล่วงมาแล้วและที่ยังไม่มาถึง, ไม่มีทั้งที่กำลัง
 เป็นอยู่, เป็นธรรมกวมทั่ว(คงที่), ผ่องใส ปราศจาก
 อารมณ์ต่างๆ อันจักพึงติดต้อง, เป็นธรรมว่างเปล่า
 จากปวงสังขตะที่เกิดดับ ๆ

วัระรังคัสสะ ธรรมนั้นแล, เป็นธรรมจักพึงประจักษ์เฉพาะตน, อัน
 บุคคลจักพึงเห็นเอง, คือ พระนิพพาน เป็นที่หลุด
 รอด, ที่เรียกว่าฝั่ง, ล่วงวังวน เป็นที่ตั้งอยู่แห่งความ
 ตาย, อันบุคคลข้ามได้แสนยาก, เป็นธรรมประเสริฐ,
 อันพระตถาคตเจ้า ตรัสแสดงไว้ดีแล้ว ๆ

เยชะนาเต บรรดามนุษย์ทั้งหลาย, ชนเหล่าใด ที่เป็นผู้พ้นทุกข์
 เข้าถึงฝั่ง, ล่วงวังวน เป็นที่ตั้งอยู่แห่งความตาย, อัน
 บุคคลข้ามได้แสนยาก ชนเหล่านั้นมีประมาณน้อย,
 ส่วนหมู่มืดคือ ชนนอกจากนี้ ๆ, ย่อมเลาะเลียบไป

ตามชายฝั่ง, คือไปแล้วในอารมณ์ต่างๆ, ตามเห็นรูป
รส โผฏฐัพพะ เสียง กลิ่น อยู่那儿แหละ เหมือนหลับ
อยู่, ก็ชนทั้งหลายเหล่าใด ประพฤติตามธรรม, ใน
ธรรมที่พระตถาคตเจ้าตรัสแสดงไว้ดีแล้ว,
ชนทั้งหลายเหล่านั้น จักเป็นผู้พ้นทุกข์ เข้าถึงฝั่ง, ล่วง
วังวน เป็นที่ตั้งอยู่แห่งความตาย, อันบุคคลข้ามได้
แสนยากนั้น ๆ

ชนาวะรัง

ก็ชนใด ทำจิตของตน, ไม่ให้มีที่ภายในและที่ภายนอก,
ไม่ให้มี ที่ล่วงมาแล้วและที่ยังไม่มาถึง, ไม่ให้มีทั้งที่
กำลังเป็นอยู่, ไม่ให้ตามเห็นอารมณ์ต่างๆ, ให้ผ่องใส
ปราศจากอารมณ์ต่างๆ อันมาติดต้อง, ให้ว่างเปล่าจาก
ปวงสังขตะที่เกิดดับ, ชนนั้น จักเป็นผู้พ้นทุกข์ เข้าถึง
ฝั่ง, ล่วงวังวน เป็นที่ตั้งอยู่แห่งความตาย, อันบุคคลข้าม
ได้แสนยากนั้น ๆ
หรือมิฉะนั้น ชนใด, เป็นผู้กำหนดรู้อารมณ์ อันใด
อันหนึ่งเป็นที่ตั้ง (มีรูปารมณ เป็นต้น) โดยความแยก
กายแห่งจิตอยู่เฉพาะ, ชนนั้น ก็จะประจักษ์แจ้งอารมณ์
ต่างๆ, ตามความเป็นจริงที่มันไม่จริง, คือว่างเปล่า,
แล้วระอาที่อดอย, เห็นอหฺนํยคฺลยวํง, เป็นผู้พ้น
ทุกข์เข้าถึงฝั่ง, ล่วงวังวน เป็นที่ตั้งอยู่แห่งความตาย,
อันบุคคลข้ามได้แสนยากนั้น ๆ

โกจิตตั้งสั่ง ก็จิตของเรานี้เล่า, มันเพลินเที่ยวไปแล้วในอารมณ์
ต่างๆ, ตามเห็นรูป รส โผฏฐัพพะ เสียง กลิ่น อยู่
เหมือนหลับอยู่,

ชะตังมุตโต โฉนเล่า เราจักเป็นผู้พ้นทุกข์, จิตของเรา จักเข้าถึงฝั่ง,
ล่วงวังวน เป็นที่ตั้งอยู่แห่งความตาย, อันบุคคลข้ามได้
แสนยากนั้น ได้ ๆ

เอโสปาระโม เหตุนั้น กาลบัดนี้, เราจักทำจิตของเรา ไม่ให้มีที่ภายใน
และที่ภายนอก, ไม่ให้มีที่ล่วงมาแล้วและที่ยังไม่มาถึง,
ไม่ให้มีทั้งที่กำลังเป็นอยู่, ไม่ให้ตามเห็นอารมณ์ต่างๆ,
ให้ผ่องใส ปราศจากอารมณ์ต่างๆอันมาติดต้อง, ให้
ว่างเปล่าจากปวงสังขตะที่เกิดดับ,

ทุกขังชะโย เป็นผู้พ้นทุกข์ เข้าถึงฝั่ง, ล่วงวังวน เป็นที่ตั้งอยู่แห่ง
ความตาย, อันบุคคลข้ามได้แสนยากนั้น ๆ
หรือ มิฉะนั้น, เราจักกำหนด รู้อารมณ์อันใดอันหนึ่ง
เป็นที่ตั้ง, (มีรูปารมณ เป็นต้น) โดยความแยกกายแห่ง
จิตอยู่เฉพาะ, เพื่อประจักษ์แจ้งอารมณ์ต่างๆ ตามความ
เป็นจริงที่มันไม่จริง, คือ ว่างเปล่า, แล้วระอาที่อดอย,
เห็นอหฺนํยคฺลยวํง, เป็นผู้พ้นทุกข์เข้าถึงฝั่ง, ล่วงวัง
วน เป็นที่ตั้งอยู่แห่งความตาย, อันบุคคลข้ามได้แสน
ยากนั้น, ซึ่งเป็นธรรมประเสริฐ, คือพระนิพพาน เป็นที่
หลุดรอด, ตามที่พระตถาคตเจ้าตรัสแสดงไว้ดีแล้ว

.....นั่นนั่นแล. ๑

“บุคคลใด แม้เจริญ คือ สาธยายยอดธรรมยอดคานานี้อยู่เนื่องๆ บุคคลนั้น จักประสบประโยชน์ใหญ่หลวง เป็นผู้มิใช่ใครใหญ่ จักไม่เข้าถึงความตาย ความตายจักไม่แลเห็นผู้นั้น จักบรรลुकุณวิเศษอันหาว่ามีได้”

พระคาถาอาการวิตาสูต

อานิสงส์พระอาการวิตาสูต โดยสังเขป

พระอาการวิตาสูตนี้ ผู้ใดท่องได้ใช้สวคมนตรีปฏิบัติได้เสมอ มีอานิสงส์มากยิ่งขึ้นนักหนา แม้จะปรารถนานพระพุทธรูมิ พระปัจเจกภูมิ พระอัครสาวกภูมิ พระสาวิกาภูมิ จะปรารถนามนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ ก็ส่งผลให้ได้สำเร็จสมความปรารถนาทั้งนั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ได้เป็นพระพุทธรเจ้า มีปัญญามากเพราะเจริญพุทธมนต์บทนี้

ถ้าผู้ใดปฏิบัติได้ เจริญได้ทุก ๆ วัน จะเห็นผลความสุขเกิดขึ้นเอง ไม่ต้องมีผู้อื่นบอกอานิสงส์ แสดงว่า ผู้ที่เจริญพระสูตรครั้งหนึ่ง จะคุ้มครองภัยอันตราย ๓๐ ประการ ได้ ๔ เดือน ผู้ใดเจริญพระสูตรนี้อยู่เป็นนิจ บาปกรรมทั้งปวงก็จะไม่ได้ช้องหยั่งลงสู่สถาน เว้นแต่กรรมเก่าตามมาทันเท่านั้น ผู้ใดอดสาหะตั้งจิตตั้งใจเล่าเรียน ได้ใช้สวคมนตรีก็ดี บอกเล่าผู้อื่นให้เลื่อมใสก็ดี เขียนเองก็ดี กระทำสักการบูชา เคารพนับถือพร้อมทั้งไตรทวารก็ดี ผู้นั้นจะปรารถนาสิ่งใดก็จะสำเร็จทุกประการ ท่านผู้มีปรีชาศรัทธาความเลื่อมใส จงกระทำซึ่งอาการวิตาสูต อันจะเป็นที่พักผ่อนพึ่งพาอาศัยในวิภูฏะกันดาร คุงเกาะแลฝั่งเป็นที่อาศัยแห่ง

ชนทั้งหลาย ผู้ลัญจรไปมาในชลาครสมุททะเลใหญ่ฉนั้น อาการวิตาสูตนี้ พระพุทธเจ้า ๒๘ พระองค์ที่ปรินิพพานไปแล้วก็ดี พระตถาคตพุทธเจ้าของเราปัจจุบันนี้ก็ดี มิได้สละดวงทึงร้างให้ห่างเลยสักพระองค์เดียว ได้ทรงเจริญรอยตามพระสูตรนี้มาทุก ๆ พระองค์ จึงมีคุณานุภาพยิ่งใหญ่มากว่าสูตรอื่น ไม่มีธรรมอื่นจะเปรียบให้เท่าถึง เป็นธรรมอันระงับได้โดยแท้ ในอนาคตกาล

ถ้าบุคคลใดทำปณาดิบาตคือ ปลงชีวิตสัตว์ให้ตกลงไปเป็นวัชกรรม ที่ชักนำไปปฏิสนธิในนรกใหญ่ทั้ง ๘ ขุม คือ สัตถิพนรก อสุทนรก สังฆาตนรก โรรวนรก ตาปนรก มหาตป นรก อเวจีนรก เปรต อสุรกาย เตรงานกำเนิดไซริ์ ถ้าได้ท่องบ่นจำจนคล่องปาก ก็จะปิดบังห้ามกันไว้ไม่ให้ไปสู่ทุกตกำเนิดก่อนโดยกาล นาน ๕๐ แสนกัลป์ ผู้นั้นระลึกตามเนื่อง ๆ ก็จะสำเร็จ ไตรวิชา และอภิญญา ๖ ประการ ยังมีทิพจักขุญาณให้บริสุทธิ์ คุงองค์มหะตักกเทวราช มีการรื้อร้อน ออกจากบ้านไป จะไม่อดอาหารในระหว่างทางที่ผ่านไป จะเป็นที่พักอาศัยแห่งชนทั้งหลายในเรื่องเสบียงอาหาร ภัยอันตราย ศัตรูหมู่ปัจจามิตร ไม่อาจจะมาครอบงำย่ำยีได้ นี้เป็นทฤษฐธรรมเวทนิยานิสงส์ปัจจุบันทันตา ในสัมปราธิกานิสงส์ที่จะเกื้อหนุนในภพเบื้องหน้านั้น แสดงว่าผู้ใดได้พระสูตรนี้ เมื่อสืบชันระประวัติในภพเบื้องหน้า จะบริบูรณ์ด้วยโภคสมบัติหิรัญรัตนมณีเหลือล้น ขนขึ้นรักษาไว้ที่เรือนและที่คลังเป็นต้น ประกอบด้วยเครื่องอถการวิภูฏิตพรรณต่าง ๆ จะมีกำลังมากแรงขยันต่อยุทธนาข้าศึก ศัตรูหมู่ไพรีไม่ย่อท้อ ทั้งที่ฉวีวรรณผ่องใสบริสุทธิ์คุง

ทองธรรมชาติ มีจักขุประสาทรุ่งเรืองงามไม่วิปริต แลเห็นทั่วทิศซึ่ง
 สรรพรูปทั้งปวง และจะได้เป็นพระอินทร์ ปีนพิภพดาวดึงส์อยู่ ๓๖
 กัลป์ โดยประมาณและจะได้เป็นบรมจักรพรรดิราชผู้เป็นอิสระ ในทวีป
 ใหญ่ ๔ มีทวีปน้อย ๒๐๐๐ เป็นบริวาร นานถึง ๓๖ กัลป์ จะถึงพร้อม
 ด้วยประสาทอันแล้วไปด้วยทองควรจะปรีดา บริบูรณ์ด้วยแก้ว ๗
 ประการ เป็นของเกิดสำหรับบุญแห่งจักรพรรดิราช จะตั้งอยู่ในสุข
 สมบัติโดยกำหนดกาลนาน ยังเวียนว่ายอยู่ในวิภวสสาร อานิสงส์คง
 อภิบาลตามประสงค์ไป ให้มีปัญญาเฉียบแหลมว่องไว สุขุมละเอียด
 ลึกซึ้ง อาจรู้ทั่วถึงสรรพธรรมด้วยกำลังปรีชาญาณ อวสานที่สุดชาติก็ได้
 บรรลุพระนิพพาน อนึ่ง ถ้ายังไม่ได้ถึงพระนิพพานก็จะไม่ไปบังเกิดใน
 อวชาภูมิทั้ง ๔ มีนรก เปรต อสุรกาย ดิรัจฉานกำเนิด และมหานรกใหญ่
 ทั้ง ๘ ขุม ช้านานถึง ๕๐ แสนกัลป์ และจะไม่ไปเกิดในตระกูลหญิง
 จันทาลเข็ญใจ จะไม่ไปเกิดในตระกูลมีจนาทิกฐิ จะไม่ไปเกิดเป็นหญิง
 จะไม่ไปเกิดเป็นอุกโตพยัญชนกอันมีเพศเป็น ๒ ฝ่าย จะไม่ไปบังเกิด
 เป็นบัณฑิตเขาก้ เป็นกะเทย ที่เป็นอกัปปบุคคล บุคคลผู้นั้นเกิดในภพใด
 ๆ จะมีอวัยวะน้อยใหญ่บริบูรณ์ จะมีรูปทรงสัดส่วนงามดีดุจทองคำ
 ธรรมชาติ เป็นที่เลื่อมใสแก่มหาชนผู้ได้ทัศนาไม่เบื่อหน่าย จะเป็นผู้มี
 อายุขงทนจนถึงอายุขัยจึงจะตาย จะเป็นคนมีศีลศรัทธาธิคุณบริบูรณ์ ใน
 การบริจาทานไม่เบื่อหน่าย จะเป็นคนไม่มีโรคพยาธิเบียดเบียน
 สัพพะอันตรายความจัญไรภัยพิบัติ สัพพะอาพาธที่บังเกิดเบียดเบียน
 ภาย ก็จะมีสงบระงับดับคลายลง ด้วยคุณานิสงส์ ผลที่ได้สวดมนต์ได้

สดับฟังพระสูตรนี้ ด้วยปราสาทจิตผ่องใส เวลาภรมณสมัยใกล้ตายจะไม่
 หลงสติ จะดำรงไว้ในทางสุคติ เสวยสุขสมบัติตามใจประสงค์ นรกชน
 ผู้ใดเห็นตามโดยชอบ ซึ่งพระสูตรอันเจือปนด้วยพระวินัยปรมัตถ์ มี
 นามบัญญัติชื่อว่าอาการวิตาสูตร มีข้อความดังได้แสดงมาด้วยประการ
 ฉะนี้ จบอานิสงส์สังเขป

ขึ้นต้นพระคาถาอาการวิตาสูตร

เอวัมเม สุตัง เอกัง สมะยะยัง ภาวะคะวา ราชะคะเห วิหะระติ ทิษณะภูญ
 ปัพพะเต เตนะ โขปะนะ สะมะเยนะ สัพพะสัตตาทัง พุทธะคุโณ รัมมะ
 คุโณ สังฆะคุโณ อาัยสมา อานันโท อะนุรุทโธ สาริปุตโต โมคคัลลาโน
 มะหิตทิกโก มะหานุภาเวนะ สัตตาทัง เตะทะโวจะ

พระอาการวิตาสูตร

อติปิโส ภาวะคะวา อะระหัง
 อติปิโส ภาวะคะวา สัมมาสัมพุทโธ
 อติปิโส ภาวะคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน
 อติปิโส ภาวะคะวา สุคะโต
 อติปิโส ภาวะคะวา โลกะวิทู
 อติปิโส ภาวะคะวา อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
 อติปิโส ภาวะคะวา สัตถา เทวะมนุสสานัง
 อติปิโส ภาวะคะวา พุทโธ

อติปิโส ภาวะวา ภาวะวาติ
พุทธะคุณะวัคโค ปะฐะโม ฯ

อติปิโส ภาวะวา อภินิหาระ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา อุพารัชฌาสะยะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ปะณิธานะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา มะหากะรุณา ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ปะโยคะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ยุติ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ชุติ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา คัพพะ โอกกันติ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา คัพพะฐิติ ปาระมิสัมปันโน
อะภินิหาระวัคโค พุติโยฯ

อติปิโส ภาวะวา คัพพะวุฏฐานะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา คัพพะมะละวีระหิตะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา อุตตะมะชาติ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา คะติ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา อะภิรุปะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา สุวัณณะ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะวา มะหาสิริ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา อาโรหะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ปะริณามะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา สุนิฏฐะ ปาระมิสัมปันโน
คัพพะวุฏฐานะวัคโค ตะติโยฯ

อติปิโส ภาวะวา อะภิสัมโพธิ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา สีละขันธะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา สะมาธิขันธะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ปัญญาขันธะ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ทวัตติงสะมะหาปุริสะลักขณะ ปาระมิสัมปันโน
อะภิสัมโพธิวัคโค จะตุตโธ ฯ

อติปิโส ภาวะวา มะหาปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ปุญปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา หาสะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ชะวะนะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ดิกขะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา นิพเพทิกะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา ปัญจะจักขุ ปาระมิสัมปันโน
อติปิโส ภาวะวา อัญญาระสะพุทธะกะระ ปาระมิสัมปันโน

มหาปัญญาวัคโค ปัญจะโม ฯ

อติปิโส ภาวะ ทานะ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ สีละ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ เนกขัมมะ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ ปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ วิริยะ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ ขันติ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ สัจจะ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ อธิษฐานะ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ เมตตา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ อุปกขา ปาระมิสัมปันโน

ปาระมิวัคโค ฉัญญุโ ๑

อติปิโส ภาวะ ทะสะ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ ทะสะอุปะ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ ทะสะปะระมัตตะ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ สะมะตังสะ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ ตังตังชานะหะนัง ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ อะภิญญา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ สะติ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ สะมาธิ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ วิมุตติ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ วิมุตติญาณะทัตตะนะ ปาระมิสัมปันโน

ทะสะปาระมิวัคโค ตัตตะโม ฯ

อติปิโส ภาวะ วิชชาจะระณะ ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ วิปัสสะนาญาณะวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ มะโนมะยิทธิวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ อิทริวิทธิวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ ทิพพะโสตะวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ ประระจิตตะปะริยะญาณะวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ ปุพเพนิวาสานุสสะตวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ ทิพพะจักขุวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ อาสะวัคคะยะญาณะวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ จะระณะวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ จะระณะธัมมะวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ อะนุปุพพะวิหาระ ปาระมิสัมปันโน

วิชชาวัคโค อัญญุโ ๑

อติปิโส ภาวะ ประริญญา ปาระมิสัมปันโน

อติปิโส ภาวะ ปาหานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา สัจฉิกิริยา ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา ภาวะนา ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา ประิณญา ปะหณะ สัจฉิกิริยาภาวะนาปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา จะตุธัมมะสังจะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา ประิฐิตัมภิตาญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 ประิณญาวัคโค นะวะโม ฯ

อิติปิโส ภะคะวา โพธิปักกิยะธัมมะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา สะติปัญญานะปัญญา ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา สัมมัปปะธานะปัญญา ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา อิทธิปาทะปัญญา ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา อินทริยะะปัญญา ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา พละปัญญา ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา โพชฌังคะปัญญา ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา อัญจังกิยะมัคคะธัมมะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา มะหาปุริสะกิริยา ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา อะนาวะระณะวิโมกขะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา อะระหัตตะพะละวิมุตติ ปาระมิตัมป็นโน
 โพธิปักกิยะธัมมะวัคโค ทะสะโม ฯ

อิติปิโส ภะคะวา ทะสะพะละญาณะ ปาระมิตัมป็นโน

อิติปิโส ภะคะวา ฐานาฐานะญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา วิปากะญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา สัพพัตถะคามินีประิฐิปะทาญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา นานาธาตุนาญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา สัตตานิัง นานาธัมมุตติกะญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา อินทริยะะปะโรปะริชัตติ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา นิโรธะวุกุฐานะญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา ฌานาภิสังกิละสาทิญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา ปุพเพนิวาसानุสสะติญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา จุตูปะปาตะญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา อาสะวัคคะยะญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 ทะสะพะละญาณะวัคโค เอกาทะสะโม ฯ

อิติปิโส ภะคะวา โภกิสะหัตถะสานัง ปะกะติสะหัตถะสานัง หัตถินัง
 พละชะระระ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา ปุริสะ โภกิสะสะสะหัตถะสานัง พละชะระระ
 ปาระมิตัมป็นโน

อิติปิโส ภะคะวา ปัญจะจักขุญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา ยะมะกะญาณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา สีละคุณะ ปาระมิตัมป็นโน
 อิติปิโส ภะคะวา อัญจะสะมาปัตติคุณะ ปาระมิตัมป็นโน

อิติปิโส ภะคะวา ปัญญาคุณะ ปาละมิสัมปันโน

กายะพะละวัคโค ทวาทะสะโมฯ

อิติปิโส ภะคะวา ทามะพะละ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ทามะพะละญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา พะละ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา พะละญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ปุริสะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ปุริสะญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา อะคฺคฺชะยะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา อุตสาหะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา คะเวสีญาณะ ปาละมิสัมปันโน

ทามะพะละวัคโค เตระสะโมฯ

อิติปิโส ภะคะวา จะริยา ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา จะริยาญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา โลกัถตะจะริยา ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา โลกัถตะจะริยาญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ญาตฺถตะจะริยา ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ญาตฺถตะจะริยาญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา พุทธะจะริยา ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา พุทธะจะริยาญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ติวิทธะจะริยา ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ปาละมิ อูปะปาละมิ ปะระมัตถะ ปาละมิสัมปันโน

จริยาวัคโค จะตฺถุททะสะโม ฯ

อิติปิโส ภะคะวา ปัญฺจปาทานักขันเธสุ อะนิจจะลักขะณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ปัญฺจปาทานักขันเธสุ ทุกขะลักขะณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ปัญฺจปาทานักขันเธสุ อะนัตตะลักขะณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา อายะตะเนสุ ติลักขะณะญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา อัญฺจาระสะธาตฺสุ ติลักขะณะญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา วิปะริณามะลักขะณะ ปาละมิสัมปันโน

ลักขะณะวัคโค ปัญฺจจะทะสะโม ฯ

อิติปิโส ภะคะวา คะตฺถฺฐานะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา คะตฺถฺฐานะญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ะสีตะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ะสีตะญาณะ ปาละมิสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา สิกขา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา สิกขาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา สังวะระระ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา สังวะระระญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 คะตัญญานะวัคโค โสพะสะโมฯ
 อิติปิโส ภะคะวา พุทธะปะเวณิ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา พุทธะปะเวณิญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา จะตุพรหมะวิหาระ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา จะตุพรหมะวิหาระญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา อะนาวะระณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา อะนาวะระณะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา ปะริขันตะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา ปะริขันตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา สัพพะัญญุตะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา สัพพะัญญุตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา จะตุวิสะติโกฏิสะตะวะชิระ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิโส ภะคะวา จะตุวิสะติโกฏิสะตะวะชิระญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 ปะเวณิวัคโค สัตตะระสะโม ฯ
 จบพระอาการวัตตาสูตฺรแต่เท่านี้

คาถากันภัยธรรมชาติ

หิตะชिरาทัน มั่นกะโลอังคะ สิลากาละ
 สาสา สะสะติ โหตะถิ โหคะหะคะเน
 ใช้สวดท่องกันภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะลมพายุ ดินน้ำแก

คาถากันไฟไหม้ ฟ้าผ่า : โส นามะ ยักโข

ธารณปริตร

น้อมรำลึกถึงพระปัญญาคิณ พระเมตตาคิณ พระมหา
 กรุณาธิคุณ แห่งสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ โดยกล่าวคำ
 นอบน้อมนมัสการคือ

- นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ๓ จบ
1. พุทธาณัง ชีวิตัตตัสสะ นะ สักกา เภนะจิ อันตะราโย กาคุง ตถา เม โหตุ
 อตีตัง เส พุทธัสสะ ภะคะวะโต อปฺปฏิหะตะญานัง
 อนาคตัง เส พุทธัสสะ ภะคะวะโต อปฺปฏิหะตะญานัง
 ปัจจุปฺปันนัง เส พุทธัสสะ ภะคะวะโต อปฺปฏิหะตะญานัง
 2. อิมหิ ตีหิ ชัมเมหิ สะมันนาคะตัสสะ พุทธัสสะ ภะคะวะโต
 สัพพัง กายะกัมมัง ญานะปุพพังคะมัง ญานานุปริวัตตัง
 สัพพัง วจิกัมมัง ญานะปุพพังคะมัง ญานานุปริวัตตัง
 สัพพัง มะโนกัมมัง ญานะปุพพังคะมัง ญานานุปริวัตตัง

3. อิมหิ ฉะหิ ชัมเมหิ สะมันนาคะตัสสะ พุทฺธัสสะ ณะคะวะโต
 นัตถิ ฉันทัสสะ หานิ นัตถิ ชัมมะเทสะนายะ หานิ
 นัตถิ วิริยัสสะ หานิ นัตถิ วิปัสสะนายะ หานิ
 นัตถิ สมาริธัสสะ หานิ นัตถิ วิมุตติยา หานิ

4. อิมหิ ทะวาทะสะหิ ชัมเมหิ สะมันนาคะตัสสะ พุทฺธัสสะ ณะคะวะโต
 นัตถิ ทะวา นัตถิ ระวา นัตถิ อัมภุญฺญัง นัตถิ เวคายิตฺตัง
 นัตถิ พะยาระฎะมะโน นัตถิ อัมภุญฺญังขารุเปกขา

5. อิมหิ อัญฺญาระสะหิ ชัมเมหิ สะมันนาคะตัสสะ พุทฺธัสสะ ณะคะวะโต
 นะโม สัตตังนัง สัมมาสัมพุทฺธานัง นัตถิ ตะถาคะตัสสะ กายะทุจฺจิตฺตัง
 นัตถิ ตะถาคะ ตัสสะ วจีทุจฺจิตฺตังนัตถิ ตะถาคะตัสสะ มะโนทุจฺจิตฺตัง
 นัตถิ อติตัง เส พุทฺธัสสะ ณะคะวะโต ปะฏิหะตะญานัง
 นัตถิ อนาคตัง เส พุทฺธัสสะ ณะคะวะโต ปะฏิหะตะญานัง
 นัตถิ ปัจจุปฺปนัง เส พุทฺธัสสะ ณะคะวะโต ปะฏิหะตะญานัง
 นัตถิ สัพพัง กายะกัมมัง ญาณานุพุพพัง คะมัง ญานัง นานุปริวัตตัง
 นัตถิ สัพพัง วจิกัมมัง ญาณานุพุพพัง คะมัง ญานัง นานุปริวัตตัง
 นัตถิ สัพพัง มะโนกัมมัง ญาณานุพุพพัง คะมัง ญานัง นานุปริวัตตัง
 อิมัง ธาระณัง อะมิตัง อะสะมัง สัพพะสัตตาทนัง ตาณังเลณัง สังสาระ
 ณะยะกิตานัง อักคัง มหาเตชัง

6. อิมัง อานันทะ ธารณะปริตตัง ธาระหิ วาเรหิ ปริปุจฺจาหิ
 ตัสสะ กายะ วิสัง นะ ณะเมยยะ อุทะเณะ ลักเคยยะ อักคิณะ ทะเหยยะ
 นานาณะยะวิโก ณะ เอกาหาระโก ณะ ทะวิหาระโก ณะ ติหาระโก
 นะ จะตุหาระโก ณะ อุมมัตตะกััง ณะ มุพะหะกััง
 มนุสเสหิ อะมนุสเสหิ ณะ หิงสะกา

7. ตัง ธาระณัง ปริตตัง ยถา ณะคะเม
 ชาโล มหาชาโล ชาลิตเต มหาชาลิตเต ปุคเค มหาปุคเค สัมปิตเต
 มหาสัมปิตเต ภูตัง คะมะหิ ตะมังคะลััง

8. อิมัง โข ปะนันทันทะ ธารณะปริตตัง สัตตังสะเตหิ สัมมา
 สัมพุทฺโถภูทิกิ ภาสีตัง วัตเต อะวัตเต คันชะเว อะคันชะเว โนมะ อะโนเม
 เสเว อะเสเว กายะ อะกายะ ธาระณะ อะธาระณะ
 อิลลิติ มิลลิติ ติลลิติ อะติลลิติ โยรุกเข มหาโยรุกเข ภูตัง คะมะหิ ตะมังคะลััง

9. อิมัง โข ปะนันทันทะ ธารณะปริตตัง ณะวะ ณะ วุชียา สัมมา
 สัมพุทฺโถภูทิกิ ภาสีตังทิกุสิลา ทัณทิตา มันติลา โรคิตา ฆะระลา ทุพพิลา
 เอเตนะ สัจจะ วักขะนะ โสตติ เม โหตุ สัพพะทา

ความเป็นมาของพระคาถาธารณปริตร

เมื่อครั้งออกพรรษาปี ๒๕๒๖ พระป่ากรรมฐานรูปหนึ่งได้มี
 โอกาสออกวิเวก เจริญรุกขมูล ชูดงค์ทางภาคเหนือและชายแดนฝั่งพม่า

เขตติดต่อพรมแดนในแควดวงหมู่บ้านชาวเขาเผ่าต่างๆ นานเกือบ ๓ เดือน ขณะปักกลดพักที่คอยพระพุทธรูปห้วยต้ม อ.ลี้ จ.ลำพูน ได้พบและศึกษาธรรมปฏิบัติและอื่นๆกับพระอาจารย์รังสรรค์ โชติปาโล ซึ่งเพิ่งจะชุดงค์เดินป่ามาจากประเทศพม่า และได้จดจำเอา “พระคาถาธารณปริตร” จากวัดอรุณตะยา ในมณฑลทะเล ประเทศพม่า มาด้วย

เนื่องจากเห็นว่าเป็นบทสวดสรรเสริญพระพุทธรูป ที่ในประเทศไทยเรายังไม่คุ้นเคยหรือมีปรากฏมาก่อน จะด้วยสาเหตุใดก็ตามที่ เมื่อพระป่ามาพบกันหลายองค์ที่ จ.ลำพูน ก็ได้้นำพระคาถาธารณปริตรบทนี้ ทำวัตรเย็นร่วมกันติดต่อกันอยู่ ๕ วัน ก่อนทำเพียรภาวนาทุกคำคืน ได้ปรากฏเห็นหมู่เทวอารักษ์ในนิมิต มาชุมนุมและร้องชมเชยสรรเสริญ ชื่นบาน ร่าเริงมาก ที่ได้ยินพระปากระมลฐานเจริญพระคาถาธารณปริตร อันทรงคุณเป็นเลิศนี้พระภิกษุกรรมฐานทั้ง ๕ – ๖ รูป ครั้นเจริญพระปริตรนี้ที่ห้วยต้ม อ.ลี้ จ.ลำพูน ต่างได้เห็นนิมิตเทวอารักษ์ ชื่นชมตรงกันทั้งสิ้น แม้จะน้อมนำทำน้อมนัตโปรดหมู่ญาติโยมในที่ต่างๆ ก็ศักดิ์สิทธิ์เหลือประมาณ จึงได้พิจารณาเห็นว่าพระพุทธรูปภาพของพระปริตรนี้ทรงคุณเหลือประมาณ สมควรที่พุทธศาสนิกชนทุกท่านจะได้นำไปสาธยายบูชาต่อไป อนึ่ง ได้ทราบจากหลวงปู่ทวด วัดช้างให้ว่า ผู้ที่สาธยายมนต์พระปริตรบทนี้ทุกๆ วันอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง พร้อมกับเร่งบริจาคทาน รักษาศีล และเจริญภาวนาจะสามารถรอดพ้นจากวิภวตมหาอุบัติภัยโลกที่จะบังเกิด

บทวิรูปักเข

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง เมตตัง เอรา ปะเถหิ เม จัปปยาปุตเตหิ เม เมตตัง เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ อะปาทะเกหิ เม เมตตัง เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม จะตุปะปะเทหิ เม เมตตัง เมตตัง พะหุปะปะเทหิ เม มา มัง อะปาทะโก หิงสิ มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก มา มัง จะ ตุปะปะโท หิงสิ มา มัง หิงสิ พะหุปะปะโท สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา สัพเพ ภัทธานิ ปัสสันตุ มา กิญจิ ปาปะมาคะมา

อัมปะปะมาโณ พุทโธ อัมปะปะมาโณ ชัมโม อัมปะปะมาโณ สังโฆ ปะมาณะวันตานิ สิริงสะ ปานิ อะหิ วิจฉิกา สะตะปะที อุณณานาถิ สะระพูมุติกา กะตา เม รักษา กะตา เม ปะริตตา ปะฎีกะมันตุ ภูตานิ โสหัง นะโม ะคะวะโต นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานังฯ.

ท่องบ่นเป็นประจำจะพ้นภัยจากสัตว์เลื้อยคลานและแมลงมีพิษต่างๆ โดยอธิษฐานขอขามิขของท่านท้าววิรูปักข์ให้คุ้มครอง

คำขอขมาลาโทษทั้ง ๓๑ ภูมิ

โดย พระอาจารย์ จำเนียร สีลเสฏโฐ วัดถ้ำเสือ อ.เมือง จ.กระบี่

กายกรรม ๓ วาจิกรรม ๔ มโนกรรม ๓ กรรมดีอันใด เป็นบุญกุศล ที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว ด้วยกาย วาจา ใจ ในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ขอให้ถึง แก่ท่านทั้งหลาย ที่มีภพภูมิ มีชาติเป็นแดนเกิด มีชรา มรณะ มีจิต มีชีวิต มีวิญญาณ มีขันธสันดาน มีวิบากแห่งกรรม มีการกระทำ เจ้ากรรมนายเวร เจ้าการบัญชี จตุโลกบาลทั้ง ๔ ยมบาล มนุษย์

๑ สวรรค์ ๖ พรหม ๒๐ อบายภูมิทั้ง ๔ บัดนี้ข้าพเจ้า ได้สร้างกองการ
 กุศล มีผลทานผลศีล ผลภาวนา ผลแผ่เมตตา ขอให้ถึง แก่ท่านทั้งหลาย
 ที่ข้าพเจ้า ได้ล่วงเกิน ทำกรรมไว้ ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาที่ดี ด้วยใจก็ดี
 เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี รู้ก็ดี ไม่รู้ก็ดี ต่อหน้ากันก็ดี ลับหลังกันก็ดี ขอให้
 ท่านทั้งหลาย จงอโหสิกรรม ให้แก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป อย่ามี
 เกรงภัย เกิดชาติหนึ่งภพใด ขอให้ได้สร้าง แต่กรรมดี สร้างบารมีของตน
 ให้พ้นภัยพาล ลุล่วงบ่วงมาร ในอนาคตกาล อันใกล้นี้ ด้วยเทอญ

บุญกุศลทั้งหมดที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญ ขอให้เป็นปัจจัยแก่พระ
 นิพพานพลันทีเดียว トラบใดที่ยังไม่ถึงพระนิพพาน ขึ้นชื่อว่าความขาด
 แคลน อย่าได้ปรากฏ ขึ้นชื่อว่าความหมด อย่าได้เจอ คำว่า "ไม่มี"
 อย่าได้รู้จัก ข้าพเจ้าคิดจะประกอบกิจการอันใดขอให้สำเร็จเป็นอัศจรรย์

คำถอนอธิษฐานที่เป็นมิจฉาทิฎฐิ

โดย พระชุมพล พลปัญญา

อิมัง มิจฉา อะธิษฐานัง ปัจจุทธะรามิ

ทุคิยัมปิ อิมัง มิจฉา อะธิษฐานัง ปัจจุทธะรามิ

ตะคิยัมปิ อิมัง มิจฉา อะธิษฐานัง ปัจจุทธะรามิ

ข้าพเจ้าขอถอนคำอธิษฐาน ถอนคำสาป ถอนคำแข่ง ที่
 ข้าพเจ้าได้ตั้งขึ้น ถึงพร้อมแล้ว ด้วยกิเลส ด้วยตัณหา ด้วยอุปาทาน ด้วย
 ราคะ ด้วยโทสะ ด้วยโมหะ ด้วยมานะ ด้วยมิจฉาทิฎฐิ เป็นไปเพื่อความ
 พยาบาทเบียดเบียน สร้างเวรสร้างกรรม ไม่ประกอบด้วยธรรม

ไม่ประกอบด้วยวินัย ไม่ประกอบด้วยกุศล ไม่ประกอบด้วยปัญญา ไม่
 ประกอบด้วยบารมี ที่ข้าพเจ้าได้อธิษฐานไว้ สาปไว้ แข่งไว้ ในอดีตชาติ
 ก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ระลึกได้ก็ดี ระลึกไม่ได้ก็ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าขออ้อองเอาพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า
 แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระเพลิง แม่พระพาย และเทวดาทั้งหลาย
 ทั้งปวง มาเป็นพยาน ว่าข้าพเจ้าขอถอนคำอธิษฐานเหล่านั้น ถอนคำ
 สาปเหล่านั้น ถอนคำแข่งเหล่านั้น ร้อยหน พันหน หมื่นหน แสนหน
 ล้านหน โกฏิหน ฌ กาลบัดเดี๋ยวนี้ด้วยเทอญ

นะถอน โมถอน พุทถอน ธาถอน ะถอน

นะคลอน โมคลอน พุทคลอน ธาคลอน ะคลอน

ถอนด้วย นะ โม พุท ธา ะ

ข้าพเจ้าขอยกโทษ อโหสิกรรม และให้อภัย ในความ
 บกพร่อง ผิดพลาด ของสรรพสัตว์ ทั้งหลายทั้งปวง ทุกชีวิต ทุกจิต
 วิญญาณ ในที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อเทอญ

สมาทานพระกรรมฐาน

นะโม ตัสสะ ะกะวะโตะ อะระหะโตะ สัมมาสัมพุทฺธัสสะ ฯ (ว่า ๑ จบ)
 สัพพัง อะปะราธัง ะมะละ เม ภันเต อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ ะตัง
 สัพพัง อะปะราธัง ะมะละ เม ภันเต อุกาสะ ะมามี ภันเต
 หันตะ มะยัง พุทฺธัสสะ ะกะวะโตะ ปุพพะภาคะนะมะการัง ะโรมะ เส
 นะโม ตัสสะ ะกะวะโตะ อะระหะโตะ สัมมาสัมพุทฺธัสสะ (ว่า ๑ จบ)

อิมาหัง ณะคะวา อัตตะภาวัง ตุมหากัง ปะริจจะชามิ

ข้าแต่องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้า ขอ
มอบกาย ถวายชีวิตแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ข้าพระพุทธเจ้า
ขออาราธนาบารมี พระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุก ๆ
พระองค์ พระธรรม และพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย สืบ ๆ กันมา มีหลวงปู่
ปาน วัดบางนมโคและพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัด
ท่าซุงเป็นที่สุด

ขอได้โปรดยกจิตของข้าพเจ้า ขึ้นสู่ภาวะพระกรรมฐานทั้ง ๔๐
ทัศ พระปีติทั้ง ๕ และวิปัสสนาญาณทั้ง ๘ จงมาบังเกิด ปรากฏใน
กายทวาร ในวจีทวาร ในมโนทวาร ของข้าพระพุทธเจ้า ณ กาลบัด
เดี๋ยวนี้เถิด

ขอได้โปรดยกจิตของข้าพเจ้า ขึ้นสู่ภาวะแห่งเมฆจิต สามารถ
กำหนดจิต รู้ภาวะการณ์ต่าง ๆ ทั้ง เหตุ ผล อคติ อนาคต และปัจจุบัน ได้
ทุกขณะจิตที่ปรารถนาจะรู้ เมื่อรู้แล้ว ขอให้เห็นภาพนั้น ได้ชัดเจน
แจ่มใส และพยากรณ์ได้ ตามความเป็นจริงทุกประการ เหตุใดที่จะพึง
บังเกิดแก่ข้าพเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าได้รู้เหตุนี้ ได้โดยมิต้องกำหนดจิต
แม้แต่ประการใด ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

ถาวรรวมจิต : อิติ สัมมาสัมพุทธัสสะ มะมะ จิตตัง
เวลานั่งภาวนาแล้วฟุ้งซ่านให้ใช้ถาถานี้ท่องแทนคำภาวนาอื่นๆ

บทสวดไหว้พระตอนเช้า

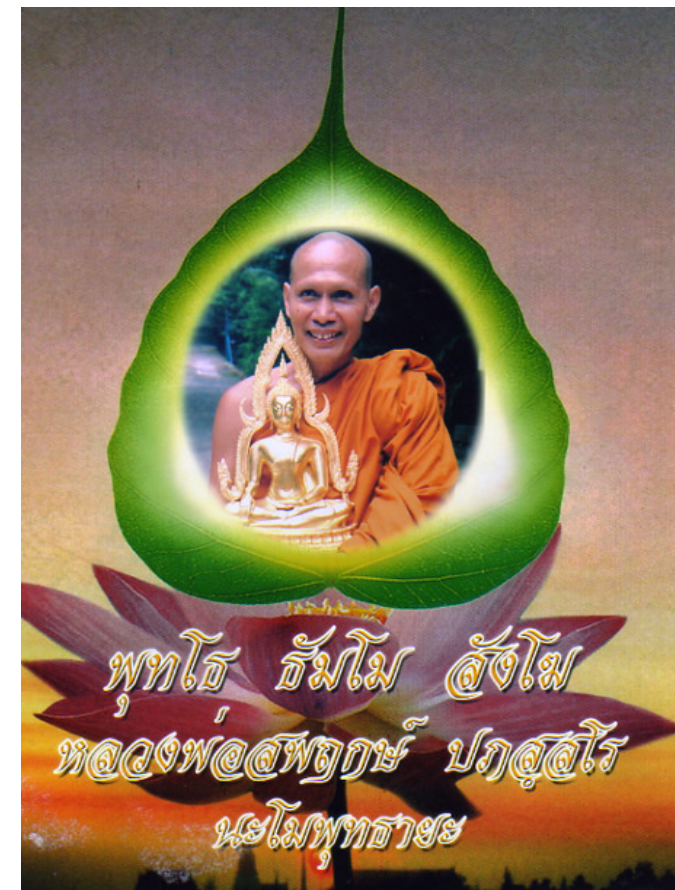
- อะหัง วันทามิ อิธะ ปะติฏฐิตา พุทธะ ธาตุโย ตัสसानุภาเวนะ สะทา
โสตถิ ณะวันตุเม
- นะมะนะอะ นอกอนะกะ กอออนอะนะ อะอะกะอังอุมิอะมิ มะหิสุตัง
สุณะพุทฺธัง สุอะนะอะ
- อิติปิโส วิเสเสอิ อิเสเส พุทธะนาเมอิ อีเมนา พุทธะตัง โสอิ อีโสตั้ง
พุทฺธะปีติอิ
- อิระชาคะตะระสา ติหังจะโต โรธินัง ปีสัมระโลปุตตพุท
โสมณะกะธิดา โธ ณะสัมสัมวิสาเทกะ คะพุทป็นพุทมวะคะ
วาโธโนอะมะมะวา อะวิชสุตตานุติ
- สัมปะจิตถามิ นาสังสิโม
พรหมา จะ มะหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ
พรหมา จะ มะหาเทวา อะภิลากา ณะวันตุ เม
มะหาปญฺญูญู มะหาลาโภ ณะวันตุ เม
มิเตพาหุหะติ
พุทฺธะมะอะอุ นะโมพุทฺธายะ วิระทะโย
วิระ โคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา
วิระอิตถิโย พุทฺธัสสะ มานีมามะ พุทฺธัสสะ
สวาโหม(สะ-หาวา-โหม)
สัมปะติถถามิ
เพ็งเพ็ง พาพา หาหา ฤาฤา(รือรือ)

- นะมามีมา महालाภา อิติพุทธัสสะ สุวณฺณัง वा रश्चत्तं वा मन्निवा पी
 च्छं वा अत्तं वा पत्तं वा ऐहि ऐहि आक्षेय्ये इति मीमा न्नेमामिहं
- สีวะลี จะ महाเถโร เทวะदानะระปุञ्ชิตो โสระโห ปัจจะยาทิมหิ สีวะลี
 จะ महाเถโร ชักขาเทวากิปุञ्ชิตो โสระโห ปัจจะยาทิมหิ อะหัง วันทามิ
 ตังสะทา สีวะลีเถรัสสะ เอตัง कुณฺัง สวัสติลาภัง ภาวันตุ मे
- อุปคฺคโต จะมหาเถโร สัมพุทธะเนหะ วียากะโต มारัญจะ มาระพะลัญจะ
 โสอิทานิ มหาเถโร นมะสฺสิตวา ปติญฺญูโต อะหังวันทามิ อิทาเนวะ
 อุปคฺคตัง จะมหาเถรัง ยัง ยัง อุปัทธะวัง ชาตัง วิชังเสตติอะเสสะโต
 महालाภัง ภาวันตุ मे
- โล กุตฺตโรจะ มหาเถโร อะหังวันทามิตังสะทา โอมอุอะมะ นะโม
 พุทธายะ ยะชะสุมฺมังมิ
- อิทฺธิ ฤทฺธิ พุทธะนิมิตตัง ขอเดชะเดชะขัง ขอเดชะเดชะ จงมาเป็นที่พึ่งแก่
 มะอะอุนี้ด้วยเถิด
- สัมมา อะระหัง สะมะณฺัง วันทามิ
- มัยหังปฺตโต ปุญฺญะวากะตา ภินิหาโร ภาวิสสะติ เทวะตะหิ ปาติง ปุเร
 ตะวา ปฺวาปะหิตา ภาวิสสะตฺติ
- สหฺสเนตโต เทวินโท ทิพพะจักขุง วิโสธายิ
- มุณินทะ ะทะนัมพุชะคัพพะกะ สัมภะวะสุนทะรี ปาณินฺัง สะระณฺัง วาณิ
 มัยหัง ปิณะยะตัง มะนฺัง
- นะโม โพธิสฺสโต อากันติมายะ อิติ ภาคะวา

- พุทธะ พุทธา พุทธะ พุทฺโธ พุทฺธัง อะระหังพุทฺโธ อิติปิโสภะคะวา นะ
 โมพุทฺธายะ เมตตาคุณฺณัง อะระหังเมตตวา
- อิติสุคะโต อะระหังพุทฺโธ นะโมพุทฺธายะ ปะละวีถิงกา พระภุมมะเท
 วา ขะมามีหัง
- พระสยามมินโท ะโรอิติ พุทธะสังมิ อิติอะระหัง สหฺสกายังวะรัง
 พุทฺโธนะโมพุทฺธายะ
- โอม ชุมพร จูติ อิทฺธิ ภาละนังสุโข นะโมพุทฺธายะ นมะพะทะ จะภา
 กะสะ มะอะอุ
- ชินะปัญฺชะระปริตตัง จะ อากะระวัตตาสุตตัง จะ ธารณะปริตตัง มัง
 รัภะตุ สัพพะทา
- ปัญฺจะมาเร ชิโนนาโถ ปตฺโต สัมโพธิมุตตะมัง จตุสัจจัง ปะกาเสสิ
 ชัมมะจักกััง ปะวัตตะยิ เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุเม ชะยะมังคะลััง
- สักกัตฺวา พุทธะระตะนัง โอสถัง อุตตะมัง ะรัง หิตัง เทวะมะ
 นุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพทฺทกา วุปะ
 สะเมนตุ เม
- สักกัตฺวา ชัมมะระตะนัง โอสถัง อุตตะมัง ะรัง ปะริพาหุ ปะสะมะนัง
 ชัมมะเตเชนะ
- โสตถินา นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพทฺทกา วุปะสะเมนตุ เม
- สักกัตฺวา สัจจะระตะนัง โอสถัง อุตตะมัง ะรัง อาหุเนยฺยัง ปาหุเนยฺยัง
 สัจจะเตเชนะ
- โสตถินา นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพโรคา วุปะสะเมนตุ เม

- อิติ ตอิ โสเสสิสุมัง สีเสสิสุมัง โสสังฉังจะรามิ
โอสังมังคะลานิ สุริชินะธัมมะบริสุทธี
- สัตตะวีสะตักันทะระปาลา ทันตัง อะมะณัง สะระณังคัจจามิ
- พุทฺธัง สัตตะระตะนะ มหาปะการัง สะระณังคัจจามิ
ธัมมัง สัตตะระตะนะ มหาปะการัง สะระณังคัจจามิ
สังฆัง สัตตะระตะนะ มหาปะการัง สะระณังคัจจามิ
- โอม ศรี คเณศายะนะมะ สวัสดิ ษะยะ ลากะ ฤทธิ ประสิทธิเม
- อะหัง มหาพรหมา มัง รักษะตุ สัพพะทา
- อะหังกาละเทวัง มัง รักษะตุ สัพพะทา
- อะหังยะมะ ราชัง มัง รักษะตุ สัพพะทา
- โอมนัมัสสิวา ยะนะมะ โอม ฤทธิ 108 มัง รักษะตุ สัพพะทา
- อะหัง จตุคามรามะเทวัง โพธิสัตตัง มัง รักษะตุ สัพพะทา
- ปาซัง สีวะ อิศราเม อาราธะนัง สะระณัง คัจจามิ(3 จบ)
- นะโม โพธิสัตโต อิศราโม महालाโก महापुण्यो आयुष्मान्
- เวทาสากุ กุสทาเว ทายะสาตะ ตะสายะทา สาสาทิโก กุทิสาสา กุตะกุก
กุกตะกู
- นะโมพุทฺธายะ พระพุทฺธะ ไตรรัตนะญาณ มณีนพรัตน์ สีสะหัสสะ
สุธรรมมา พุทฺโธ ธัมโม สังโฆ ยะชาพุทฺโธนะ
- พุทฺธะบุชา ธัมมะบุชา สังฆะบุชา อัครัตานัง วัระรังคันธัง สีวลีจะ
มหาเถรัง อะหังวันทามิ ทูระโต อะหังวันทามิชาคุโย อะหังวันทามิ
สัพพะโส พุทฺธะ ธัมมะ สังฆะ ปุเชมิ

- สัพเพพุทฺธา สัพเพธัมมา สัพเพสังฆา พะลัปปิตตา ปัจเจกานัญ จะยัง
พะลัง อรหันตานัญ จะ เตชะนักรักขัง พันธามิ สัพพะโส (สวด๑๗หรือ
๕ จบก็ได้)
- พุทฺธัง อธิษฐามิ ธัมมัง อธิษฐามิ สังฆัง อธิษฐามิ
- เมตัมมุกขา สัพพาหะระติ เตตัมมุกขา (๓ จบ)
- เมกะ มะอุ พุทฺธะสังมิ

คำบูชาหลวงพ่อ สพทฤษ ปกัสนโร วัดเขาบ่อทอง(องค์ปฐม) จ.ระยอง

(นะโม 3 จบ) พุทโธ ธัมโม สังโฆ หลวงพ่อ สพทฤษ(สบ-พะ-เริก)

ปกัสนโร นะโมพุทธาเย 3 จบ

นบนอบพร้อมนอบน้อม กราบอาราธนา พระพุทธเจ้าทุกท่านทุก
พระองค์บนพระนิพพาน ได้โปรดครอบลูก รักษาลูก ค้ำครองลูก
ปลอดภัยทุกรูปแบบ และคล่องตัวทุกประการ... ด้วยเทอญ (อาจจะ
อธิษฐานเพิ่มเติมในต่อจากที่เว้นไว้...)

ถ้าจะขอขงบารมีให้ควบคุมดูแลให้คนคนนั้นเป็นคนดีไซ้บทนี้

(นะโม 3 จบ) พุทโธ ธัมโม สังโฆ หลวงพ่อ สพทฤษ(สบ-พะ-เริก)

ปกัสนโร นะโมพุทธาเย 3 จบ

นบนอบพร้อมนอบน้อม กราบอาราธนา พระพุทธเจ้าทุกท่านทุก
พระองค์บนพระนิพพาน ได้โปรดครอบรักษาค้ำครอง ค.ช./ค.ญ./นาย/
นางสาว/นาง.....ให้เป็นผู้มีสัมมาทิฐิ...(และตามแต่ที่จะต้องการให้เกิด
ขึ้นกับคนคนนั้น) ด้วยเทอญ

แม่เมตตาให้คนตาย

(นะโม 3 จบ) พุทโธ ธัมโม สังโฆ หลวงพ่อ สพทฤษ(สบ-พะ-เริก)

ปกัสนโร นะโมพุทธาเย 3 จบ

นบนอบพร้อมนอบน้อม กราบอาราธนา พระพุทธเจ้าทุกท่านทุก
พระองค์บนพระนิพพาน ได้โปรดครอบรักษาค้ำครอง และคลบันดาล
ให้ ดวงวิญญาณของ ค.ช./ค.ญ./นาย/นางสาว/นาง.....ให้ได้สัมผัสพระ

บารมีและหลุดพ้นสู่พระนิพพานด้วยเทอญ (ถ้าเป็นสัตว์ ให้เอ่ยชื่อ แล้ว
ตามด้วยนามสกุลคนเลี้ยง)

คำอธิษฐานบุญ

(ท่องทุกวันให้มากที่สุด)

ขออำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าพเจ้า ให้
ถึงแก่เทวดารักษาตัวข้าพเจ้าและเทวดาผู้เกี่ยวข้องทั่วไป ญาติของ
ข้าพเจ้า นายเวรของข้าพเจ้าที่เดินทางมาถึงในขณะนี้ เหล่าสัมมาทิฐิ
ทั้งหลาย นาค ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ เหล่าเชื้อโรค ฝิเชื้อโรคใน
ร่างกายข้าพเจ้า ตลอดจนสรรพสัตว์ทั้งปวงทุกดวงจิตที่เกี่ยวข้องกับ
ข้าพเจ้าขออนุญนี้จึงเป็นของพวกท่าน โดยถ้วนทั่วเทอญ

อธิษฐานเปิดบุญ(ท่องต่อบทแรก)

ขออำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าพเจ้า ให้
เปิดโอกาสแก่เทวดารักษาตัวข้าพเจ้าและรักษาที่อยู่อาศัย ญาติของ
ข้าพเจ้า นายเวรของข้าพเจ้า เหล่าเชื้อโรค ฝิเชื้อโรคในร่างกายข้าพเจ้า
พวกเชื้อโรคที่ออกจากร่างกายข้าพเจ้า ดวงวิญญาณทั้งหลายให้อธิษฐาน
เอาบุญของข้าพเจ้าได้

ถ้าเจ็บตรงไหนให้อธิษฐานเฉพาะที่ว่า

ขออำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าพเจ้า ให้ผู้
ที่ทำให้เจ็บ.....อยู่นี้.(หรือ ให้แก่นายเวร เหล่าเชื้อโรคและฝิเชื้อโรค
ใน.....)

อธิษฐานก่อนนอน

ขออำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้เหล่าเทพเทวาที่เป็นญาติข้าพเจ้า จงได้ยินเสียงข้าพเจ้าในเวลานี้ ขอให้ท่านทั้งหลายจงไปนำเทพที่เป็นหมอมารักษาข้าพเจ้าในเวลาที่ข้าพเจ้าหลับด้วย ข้าพเจ้าจะเปิดโอกาสไว้ ข้าพเจ้ามีอาการ.....เมื่อข้าพเจ้ามีอาการดีขึ้น ข้าพเจ้าจะทำบุญให้แก่พวกท่านยิ่งขึ้นไป

เมื่ออาการดีขึ้นให้อธิษฐานดังนี้

ขออำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าพเจ้า ให้เปิดโอกาสแก่ผู้ที่นำหมอมารักษาข้าพเจ้า รวมถึงหมอเทพที่มารักษาข้าพเจ้าและพวกเชื้อโรคที่ออกจากร่างกายข้าพเจ้า ให้อธิษฐานเอาบุญของข้าพเจ้าได้

คำอธิษฐานขอให้เทวดาช่วย

ขออำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้เหล่าเทพเทวาที่เป็นญาติข้าพเจ้า จงได้ยินเสียงข้าพเจ้าในเวลานี้ ขอให้ท่านทั้งหลายจงไปนำ.....(อยากให้อธิษฐานเรื่องอะไรก็บอกไป เช่น นำคนมาซื้อของในร้าน นำคนมาอุปถัมภ์ข้าพเจ้า) เมื่อข้าพเจ้าได้ในสิ่งที่ต้องการแล้ว ข้าพเจ้าจะทำบุญให้แก่พวกท่านยิ่งขึ้นไป

ให้อธิษฐานขณะทำบุญ(ต้องอธิษฐานทันทีเมื่อทำบุญไม่เกิน 3 วินาทีที่ของปล่อยจากมือ แต่อธิษฐานได้ต่อเนื่อง)

“บุญนี้ให้แก่เทวดารักษาตัวข้าพเจ้า” ที่ขีดเส้นใต้อาจเปลี่ยนเป็น เจ้าที่ ในสถานที่สอบ เจ้าที่ในโรงเรียนของข้าพเจ้า เทวดาที่รักษาคณะ... ฯลฯ

แต่ถ้าเป็นแบบเฉพาะกิจ เน้นเรื่องสอบอย่างเดียวก็ใช้ว่า

“ขออำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าพเจ้า ให้ถึงแก่เทวดารักษาตัวข้าพเจ้าและเทวดาผู้เกี่ยวข้องกับการสอบของข้าพเจ้าทุกๆสถานที่และทุกๆบุคคล นายเวรของข้าพเจ้า เหล่าภูติปิศาจ ปอบ เปรต นาค ครุฑ คนธรรพ์ กุมภภัณฑ์ อสูร ยักษ์ มาร เหล่าเชื้อโรค ผีเชื้อโรคในร่างกายข้าพเจ้า ตลอดจนสรรพสัตว์ทั้งปวงทุกดวงจิตที่จะมาเกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าในช่วงที่ข้าพเจ้าสอบ ขอบุญนี้จึงเป็นของพวกท่านโดยถ้วนทั่วเทอญ”

อธิษฐานก่อนนอน(ในกรณีจะสอบ)

ขออำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้เหล่าเทพเทวาที่เป็นญาติข้าพเจ้า จงได้ยินเสียงข้าพเจ้าในเวลานี้ ขอให้ท่านทั้งหลายจงไปนำเทพที่เป็นผู้ทรงวิชาความรู้ต่างๆมาสั่งสอน ทบทวนและสะสมในดวงจิตข้าพเจ้าในเวลาที่ข้าพเจ้าหลับด้วย ข้าพเจ้าจะเปิดโอกาสไว้ และขอให้ข้าพเจ้ามีความรู้ที่จะใช้ในการสอบสามารถตอบข้อสอบได้อย่างแม่นยำ เมื่อข้าพเจ้าประสบผลสำเร็จในการสอบ ข้าพเจ้าจะทำบุญให้แก่พวกท่านยิ่งขึ้นไป

คาถากันขโมย

มะเตลี มะเตลี กิงกระฉิ่ง มะเตลี อะหังปิตัง ชานามิ ชานามิ
ท่องก่อนออกจากบ้าน หรือก่อนปิดประตู ล้อกรด ล้อกห้อง
อธิษฐานขอบารมีพระให้รักษาของในบ้าน

วิธีบูชาพระกำลังจักรพรรดิ

พระคาถามหาจักรพรรดิ ตั้งนะโม ๓ จบ

นะโมพุทฺธายะ พระพุทฺธะ ไตรรัตนะญาณ มณีนพรัตน์ สีสะหัสสะ

สุทธรรมา พุทฺโธ รัชมโ สังโฆ ยะธาพุทโมนะ

พุทฺธะบุชา รัชมะบุชา สังฆะบุชา อคฺคิทานัง ะรังคันธัง สีวลีจะ

มหาเถรัง อะหังวันทามิ ทูระโต อะหังวันทามิธาตุโย

อะหังวันทามิ สัพพะโส พุทฺธะ รัชมะ สังฆะ ปุเชมิ

คาถาอาราธนาพระเจ้าตัว

สัพเพพุทฺธา สัพเพธัมมา สัพเพสังฆา พะลัปปิตตา ปัจเจกานัญ จะยัง

พะลัง อรหันตานุญ จะ เตเชนะรักขัง พันธามิ สัพพะโส (สวด๗หรือ

๕ จบก็ได้)

คำกำหนดอธิษฐานจิต

พุทฺธัง อธิษฐามิ รัชมัง อธิษฐามิ สังฆัง อธิษฐามิ(๑ จบตอนท้าย)

อาณูภาพ

๑. ใช้ฝีกจิต เร่งสมาธิ เร่งนิมิต โดยคำพระและกำหนดนี้รู้เห็นพระ

ท่องพระคาถามหาจักรพรรดิ ๑จบ แล้วอธิษฐานให้เกิดสมาธิ แล้ว

ภาวนาคาถาอาราธนาพระเจ้าตัวอย่างสบาย ๆ คลอไปเรื่อย ๆ

๒.ทำน้ำมนต์จักรพรรดิ

๑. ให้นำพระยังไม่เลี่ยม (หาไม่ได้ให้อนุโลมใช้ที่เลี่ยมก็ได้) มากำสวด

พระคาถามหาจักรพรรดิ ๑ จบ แล้ว อธิษฐานว่า “ข้าพเจ้าผู้เป็นผู้รับใช้

พระพุทธศาสนา ขออัญเชิญบารมีแห่งพระพุทธเจ้าทุก ๆพระองค์ นับตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมีพระบารมีรวมของหลวงปู่คุณพรหมปัญโญ เป็นที่สุด (อันนี้จำเป็นต้องขอบารมีท่านโดยตรง)ขอได้โปรด ให้นำน้ำใด ๆก็ตามไม่ว่าเล็กกว่าน้อย หรือมากมายดั่งมหาสมุทร ที่ถูกแช่ด้วยพระผงกำลังพระจักรพรรดินี้ จึงมีพุทธานุภาพ ธรรมมานุภาพ สังฆานุภาพ และมhitธานุภาพ เฉากเช่นเดียวกับหัวเขื่อน้ำมนต์จักรพรรดิทุกประการ เพื่อใช้ในการมงคลทั้งปวง เพื่อใช้ในการปรับธาตุทั้ง ๔ และรักษาโรคภัยทุกประเภท ขอบารมีอันหาที่สุดมิได้ของหลวงปู่ จึงโปรดให้เป็นไปตามคำอธิษฐานแห่งข้าพเจ้านี้ด้วยเถิด”จึงค่อย ๆ จุ่มพระลงในภาชนะใส่น้ำ (พระสูตรท่านชอบน้ำครึบ ยิ่งแช่น้ำยิ่งแกร่ง ไม่ต้องเกรงว่าพระจะร่วนแตกหัก)

๒. จากนั้นจึงกล่าว คาถาอาราธนาพระเจ้าตัว ๓-๕จบ

(ในระหว่างนี้ให้วางจิตเบา ๆ โนม้นำพระบารมีเข้าตัว หรือผู้ที่ได้แล้วจะเห็นเองว่าจะมีพระบารมีเข้าตัวเป็นแสงสว่างวาบไปหมด ในขณะที่เดียวกับแสงนั้นก็พุ่งตรง ไปยังน้ำทั้งภาชนะ และจะรู้สึกว่ำน้ำนั้นจะมีกระแสน้ำชุ่มชื้น คึ่ม กินแล้วก็รู้สึกสดชื่น)ตามด้วย “พุทฺธัง อธิษฐามิ รัชมัง อธิษฐามิ สังฆัง อธิษฐามิ”

๓. ใช้อธิษฐานส่งวิญญาณ ปรับภพภูมิ แผ่บุญ หรือป้องกันวิญญาน

การป้องกันวิญญานนั้น ไม่ว่าจะรอนแรมไปในที่แห่งใด ผู้ที่คล่องและทรงกำลังพระจักรพรรดิ รัศมีจะสว่าง จนดวงวิญญานพากันมาคู่ด้วยความสงสัยว่า คืออะไร ตรงนี้ก็ให้ถือโอกาสแผ่บุญตามหลักการข้างต้น

ผูกมิตรกับวิญญูณเจ้าถิ่นไว้ วิธีนี้ได้ประโยชน์มาก มีวิญญูณมากหลาย
อยู่มานับพันปีไม่มีที่ไป เราส่งวิญญูณให้เขา ต่อไปเมื่อมีวาระเขาจะ
กลับมาช่วยเรา ในอนาคตข้างหน้า

๑. กำพระในมือ จากนั้น โปรคกล่าวคำ อธิษฐานว่า

ข้าพเจ้า.....ผู้เป็นผู้รับใช้พระพุทธศาสนา ขออัญเชิญบารมีแห่ง
พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ นับตั้งแต่ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมี
พระบารมีรวมของหลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ เป็นที่สุด(หรืออาจจะเป็น
หลวงพ่อบาน วัดบางนมโค , หลวงปู่ทวด วัดช้างให้ , พระศรีอาริยะ
เมตตรัย ก็ได้) ขอได้โปรดส่งวิญญูณ ปรภพปฏิภุมิควงวิญญูณของ
.....ชื่อนาม หรือกลุ่มก็ได้.....ให้สู่สุดศิวด้วยเถิด

๒. จากนั้นจึงกล่าว **คาถาอัญเชิญพระเข้าตัว ๓-๕ จบ**

(ในระหว่างนี้ให้วางจิตเบา ๆ โนม้นำพระบารมีเข้าตัว หรือผู้ที่ได้แล้ว
จะเห็นเองว่าจะมีพระบารมีเข้าตัวเป็นแสงสว่างวาบไปหมด ในขณะที่
เดียวกับแสงนั้นก็พุ่งตรงไปยังดวงวิญญูณที่จะปรภพ ปฏิภุมิให้ แต่
ทั้งนี้ ไม่ใช่ดวงวิญญูณทุกดวงที่จะรับบุญ บางวิญญูณที่มีมิมีจลาทิลิ
หรือมีโมหะ คือ ไม่รู้เรื่องราวโมทนาคืออะไร ก็จะยังไม่ได้รับ เราก็ต้อง
สัพเพฯ หลาย ๆ รอบ จนบารพของท่านครอบกายทิพย์สว่างเย็นไปหมด
ช่วย โนม้นำให้วิญญูณนั้นละพยศและความโง่งนั้นได้สำเร็จ) ตามด้วย
“พุทฺธัง อธิษฐามิ ธัมมํ อธิษฐามิ สังฆัง อธิษฐามิ”

๔.ถามความสงสัยต่างๆที่เกิดขึ้นกับตัวเอง

กำพระสวดพระคาถามหาจักรพรรดิ ๑ จบ และอธิษฐาน “ข้าพเจ้า.....ผู้
เป็นผู้รับใช้พระพุทธศาสนา ขออัญเชิญบารมีแห่งพระพุทธเจ้าทุก ๆ
พระองค์ นับตั้งแต่ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมีพระบารมีรวมของ
หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ เป็นที่สุดขอได้โปรดบอกลูกเกี่ยวกับ

.....ด้วยเทอญ(ขอบารมีคุณพระท่านช่วยเหลือให้ โดยมี พระ
กำลังพระจักรพรรดินี้เป็นสื่อกลาง)จากนั้นจึงกล่าว **คาถาอัญเชิญพระ
เข้าตัว ๓-๕ จบ** ตามด้วย “พุทฺธัง อธิษฐามิ ธัมมํ อธิษฐามิ สังฆัง
อธิษฐามิ” สิ่งที่เราถามนั้น คำตอบจะเกิดขึ้นในใจโดยอัตโนมัติ ให้เชื่อ
ความรู้สึกแรก และเมื่อฝึกไปเรื่อยๆจะสามารถรับรู้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
ท่านที่สนใจอยากทราบรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องราวของหลวงปู่ทวด
หลวงปู่ดู่ และพระผงกำลังจักรพรรดิ สามารถเข้าชมได้ที่เว็บไซต์
วัดถ้ำเมืองนะ จ.เชียงใหม่

<http://www.watthummuangna.com>

การอุทิศส่วนกุศล

โดยพระเดชพระคุณพระราชพรหมยาน

(หลวงพ่อกุญชร วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี)

คัดลอกจาก หนังสือ “การอุทิศส่วนกุศล” ผู้ถาม : หลวงพ่อคะ ลูกทำ
สังฆทานให้สัมภเวสี ถ้ากลับไป แล้วจะกรวดน้ำให้ได้ไหมคะ...?

หลวงพ่อกุญชร : การอุทิศส่วนกุศล ในพระพุทธศาสนานี้ไม่มีน้ำ แต่ว่าที่ พระ
เจ้าพิมพิสาร ทำเป็นองค์แรก เพราะว่าศาสนาพราหมณ์เขาถือว่า ถ้าจะ
ให้อะไรกับใคร ต้องให้คนนั้น แบนมือแล้วเอาน้ำราดลงไป และตอนที่

พระเจ้าพิมพิสารทำ พระพุทธเจ้าท่านก็ไม่ได้ห้าม เพราะเป็นประเพณีนิยม เวลาที่พระเจ้าพิมพิสารอุทิศส่วนกุศลต้องใช้น้ำ เพราะท่านเพิ่งพบพระพุทธเจ้า ประเพณีของพราหมณ์ยังชินอยู่ แต่ว่าใจท่านตั้งตรง เวลาอุทิศส่วนกุศลจริง ๆ ในพระพุทธศาสนาไม่ต้องใช้น้ำ ผีกับเปรตต้องรีบวิ่งกลับ เพราะไม่ได้กินแน่ เพราะฉันเคยพบมาแล้ว แต่ไม่มีน้ำนะ ว่า “อิมินา” เพลินไป ยังไม่ถึงครึ่งก็มีคน ๒ คนถือ โข้มากลึงค์คอยปลากลากไปเลย

ผู้ถาม : มีบางคนเขาบอกว่า “กรวดน้ำแบบแห้ง” ตายไปชาติหน้าจะแห้งแล้งเพราะไม่มีน้ำ โบราณพูดอย่างนี้จะจริงหรือเปล่านั้น...?

หลวงพ่อ : เขาพูดได้ยืนหรือเปล่านั้นคนที่พูดมาได้ยืนหรือเปล่านั้น คนโบราณพูดอย่างนี้ คนโบราณพูดหรือเปล่านั้น ถ้าได้ยืนแสดงว่าเขาพูดจริง แต่ก็ได้ไม่ได้แห้งแล้งจริง การอุทิศส่วนกุศล พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนให้ใช้น้ำ ฉันใช้น้ำวันเดียว วันบวช ว่าไม่ถูกเลย ต้องระวังน้ำหยดอีก ผีไม่ได้กินน้ำ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ฉันไม่เคยใช้น้ำเลย ก็เห็นผีได้รับ แต่ชาติหน้าถ้าจะทำอย่างนั้นถ้าฉันยังไม่ตายก็ไม่ได้เหมือนกัน แต่ไม่เป็นไรนะ! กินน้ำเกลือเผื่ออยู่แล้ว เผื่อชาติหน้าจะอด!

ผู้ถาม : อ้อ...มีน้ำล่ะ! หลวงพ่อดึงให้น้ำเกลือบ่อย ๆ

หลวงพ่อ : ใช่! มีทั้งน้ำสะอาด น้ำเกลือ น้ำหวาน เผื่อไว้ตลอด รวมความว่า เวลาจะอุทิศส่วนกุศล ให้ใช้ภาษาไทยสั้น ๆ อย่างทำบุญสังฆทาน เราก็ตั้งใจว่า “การบำเพ็ญกุศลในวันนี้ ผลนี้จะมีแก่ข้าพเจ้าเพียงใด ขออุทิศส่วนกุศลให้แก่..(บอกชื่อ)..ขอให้มาโมทนารับผลเช่นเดียวกับข้าพเจ้า”

และตอนที่พระสงฆ์ให้พรนี้ ก็ขอเจ้าภาพและทุกท่านที่บำเพ็ญกุศลแล้ว ตั้งจิตปรารถนาเอาตามประสงค์ สมมติว่าท่านทั้งหลายตั้งใจเพื่อ “พระนิพพาน” อันนี้ก็ต้องเผื่อไว้ด้วยว่าหากสมมติว่าเราตายจากชาตินี้แล้วยังไม่ถึงซึ่ง พระนิพพานเพียงไร สมมติว่าเราตาย ถ้าเราไม่เผื่อไว้ละก็มันจะชุกชลัก ฉะนั้นการอธิษฐานจิต คือ ตั้งอธิษฐานเขาเรียกว่า “อธิษฐานบารมี” เจริญพระกรรมฐานก็ดี ถวายสังฆทานก็ดี อธิษฐานว่า “ขอผลบุญนี้จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าเข้าถึงพระนิพพานในชาติปัจจุบันนี้ แต่ทว่าถ้าหากข้าพเจ้าไม่ถึงพระนิพพานเพียงใด จะเกิดใหม่ไปในชาติใดก็ตาม ขอคำว่า “ไม่มี” จงอย่าปรากฏแก่ข้าพเจ้า”

ถ้าเราต้องการอะไรให้มันมีทุกอย่าง จะไม่รวยมากก็ช่าง! เท่านั้นที่พอแล้ว

ผู้ถาม : เมื่อทำบุญแล้ว ถ้าจะอุทิศส่วนกุศลภายหลังจะได้ไหมคะ...?

หลวงพ่อ : การ ทำบุญไปแล้วครั้งหนึ่งสักกี่ปีๆ บุญก็ยังมียู่ ถ้าทำไปแล้วสัก ๓๐ ปี ก็ยังอุทิศส่วนกุศลได้ บุญมันไม่หาย ไม่ใช่เราทำบุญแล้วเดี๋ยวเดียวมันหายไป ไม่ใช่อย่างนั้นนะ!

ผู้ถาม : แล้วถ้าเผื่อทำบุญแล้ว ไม่ได้อุทิศส่วนกุศลจะได้บุญเต็มที่ไหมคะ...?

หลวงพ่อ : ก็ได้เต็มที่อยู่แล้ว เราเป็นผู้ได้สมบุญแบบ แต่อยู่ที่ว่าเราจะให้เขาหรือไม่ให้ การอุทิศส่วนกุศลนี้แหละ ถ้าเราไม่ให้ เราก็กินคนเดียวใช่ไหม.. ทีนี้ถ้าเราให้เขา ของเราก็ไม่หมดอีก ส่วนที่เราให้ไปไม่ได้ขยับไปจากของเดิม อย่างเรื่องของ พระอนุรุทธ สมัยที่ท่านเกิดเป็นคนเกี่ยว

หญ้าข้าง ของมหาเศรษฐี เวลาที่ท่านทำบุญแล้ว เจ้านายขอแบ่งบุญ ท่านก็สงสัยว่าการแบ่งบุญนั้น จะแบ่งได้ไหม จึงไปถามพระปัจเจกพุทธเจ้าที่ท่านรับบาตรนะ ท่าน(พระปัจเจกฯ) ก็เปรียบเทียบให้ฟังว่า “สมมติว่า โยมมีคบ แล้วก็มีไฟด้วย คนอื่นเขามีแต่คบไม่มีไฟ ทุกคนต้องการแสงสว่าง ก็มาขอต่อไฟที่คบของโยมแล้วคบทุกคนก็สว่างไสวหมด อยากทราบว่าไฟของคุณโยมจะยุบไปไหม...?”

ท่านอนุรุธ ก็บอกว่า ไม่ยุบ!

แล้วท่าน ก็บอกว่า “การอุทิศส่วนกุศลก็เหมือนกัน ให้เขา เขาโมทนา แต่บุญของเราเต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์”

ไอ้ที่กรวดน้ำ อมินา นี้ ฉันว่ามาแล้ว สมัยเมื่อเจริญกรรมฐานกับ หลวงพ่อปาน ใหม่ ๆ ก็มีศีลสมาธิอยู่ข้างหน้า นั่งอยู่ข้างหน้า ตัวผอมก้อ ความจริงมันเป็นบวชวันที่ ๒ เราก็ไม่รู้ประสีประสา ไซ้ใหม่ เขาก็สอน อมินา เราก็ท่องจนคล่อง เลยกรวดน้ำ อมินา ปุญญกัมเมนะ อุปัชฌายา นั้นเอาอุปัชฌาย์ เข้าไปแล้ว อุปัชฌาย์ยังไม่ตายเลย คุณุตตรา อาจารย์ให้ คู่สวดอีก คู่สวดก็ยังไม่ตายไซ้ใหม่ ว่าเรื่อยไป ไม่ทันจะจบ เหลือตั้งครึ่ง พวกเดินมา ๒ คน เอาไซ้คล้องคอปีบลากไอ้หมอนั้นไปเลย ไอ้ผีนั่งอยู่ข้าง ไม่ได้ให้ พอตื่นขึ้นเช้าเวลาไปบิณฑบาตกลับมาฉันข้าว พอฉันข้าวเสร็จ ปกติพระสมัยก่อนเขาทำแบบนี้ เขาจะล้างจานของเขา เช็ด เรียบร้อย ไซ้ผ้าเช็ด ถ้าบาตรมีข้าวในบาตรเขาก็เทใส่กะละมังเสร็จ ล้าง แล้วก็เช็ดเองหมด ถ้วยชามที่ฉันบั้งเอิญกับข้าวหมด พระก็ล้างแล้วก็เช็ด เรียบร้อย ไซ้ผ้าทำอย่างนั้น ฉันเสร็จปกติท่านจะ ยถาฯ

หลังจากนั้นท่านก็ไม่ ยถาฯ ท่านก็นั่งเฉย มองหน้ามองหลัง หลวงปู่ปานฯ ท่านก็ถามว่า “ไงพ่อคุณ! พ่อ อมินา คล่อง” (เอาแล้ว ท่านอยู่กุฏิ เราอยู่ป่า คนแก่นี่กลางวันตามองไม่เห็นนะ กลางคืนตาดีเหลือเกินแหละ!)

“เป็นไงพ่อคุณ! พ่อ อมินา คล่อง ยั่งนั้ณฝึมนั้จะได้แตกหรอ อ่าฯ (หัวเราะ) แกลองแปล อมินา ชิวมันแปลว่ายัง งบ้าง อุปัชฌาย์แกยังไม่ตาย....

คู่สวดอูตติ คือ ข้า ยังไม่ตาย.. แกดันมาให้....

ก็ ไอ้ไซ้ข้างหน้า ทำไมไม่ให้...?

(เราก็แปลไม่เป็นนะ ไซ้ใหม่..ความจริงนี้ อย่าพูดดังไปนะ เคี้ยวท่านจะได้อินนะ คือความผิมนั้อยู่ที่ท่าน ท่าน ไม่สอน ปล่อยให้เราเล่นเป็นครู ไซ้ใหม่..) (หัวเราะ)

ก็ถามว่า “หลวงพ่อแปลว่าอย่างไรละครับ?” ท่านเลยแปลให้ฟัง

ก็เลยบอก “หลวงพ่อไม่ได้แปลให้ผมฟังก่อน ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน”

ท่านบอก “เออ... น่ากลัวข้าจะผิดจริงๆ วะ! ข้าไม่ได้แปลให้แกฟัง...”

ท่านก็เลยบอกว่า “ทีหลังอย่าเอาอย่างนั้นนะ ถ้าผิเขามาละก็ ผิจะมันอยู่นานไม่ได้ บางทีมันก็หลบเขามาชนิดหนึ่ง หรือมันไม่หลบหน้ามา ถ้ามานั่งใกล้เรา ทุกขเวทนาอย่างเปรตนี้ไฟมันไหม้ทั้งตัว หอกดาบมันฟัน เวลาที่เราเจริญกรรมฐานอยู่ ไอ้บุญของเรานี้สามารถจะช่วยให้มันมีความสุขได้ ถ้ามันมานั่งข้างหน้าเรา ใกล้ ๆ เรา นี้ไฟมันดับ หอกดาบมันจะหลุดไป แต่มันจะอยู่นานไม่ได้หรือก ต้องพูดเร็ว มันจะต้องไปรับ

โทษ”

“เวลาที่อุทิศส่วนกุศล ให้ว่าเป็นภาษาไทยชัดๆ และก็ให้สั้นที่สุด...”

เราก็เลยกราบเรียนท่านว่า “ว่าอย่างไร?”

ท่านบอก ให้ว่าอย่างนี้ว่า “บุญ ใดที่ฉันบำเพ็ญมาแล้วตั้งแต่ต้นในอดีต ตั้งแต่ต้นถึงปัจจุบัน ผลของบุญนี้จะมีประโยชน์ ความสุขแก่ฉันเพียงใด

ขอเธอจงโมทนาผลนั้น และรับผลเช่นเดียวกับฉัน ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้น

ไป” เท่านั้น วันหลังมาใหม่ นั่งไปอีก ๒ วัน...อีกราวนี้ ไอ้ศีตหลังมัน

คนละตัว ไอ้ตัวก่อนเขาลากออกไป มาไม่ได้ละ ไอ้ตัวหลังมา เอาชายตุ้ม

มาเป็นทนาย แหม...ชายคนนั่งข้างหน้า แก่ เป็นผู้หญิง ยังกะพ้อมแนะ!

ตัวเบ้อเริ่มเขียว แต่ไอ้ตัวเบ้อเริ่มนี้ ความจริงผิวนะเขาตัวใหญ่ เขาแสดง

ตัวมันยังไม่เท่าตัวจริงใจใหม่ ไอ้คำว่าตัวเบ้อเริ่มนี้ แก่ก็ทรวดทรงสวย

แก่เป็นเทวดาใหญ่มาก แล้วก็มี เจ้าผีพ้อมก่อง มายืนอยู่ข้างหลัง

แก่ก็บอกว่า “ท่านนั่งอยู่นี่ไงละ! จะให้ท่านช่วยอะไรก็บอกท่านซิ!”

ไอ้ตานี้ก็พูดไม่ออก มันพูดไม่ได้กรรมมันปิดปาก เราก็เลยนึกขึ้นมา

ได้ ไอ้หมอนี่ขึ้นให้ยาวนานเดี่ยว โชคล่องคออีก ก็เลยอุทิศส่วนกุศลให้

ตามที่หลวงพ่อบานท่านบอกว่า “อ้าว! ไม่ต้องพูดไม่ต้องเปิดละ! ทีหลัง

แกมา ข้าไม่ให้พูดแหละ ข้าให้เลย” ให้เขาตั้งใจโมทนาว่า....

“บุญ ใดที่ฉันบำเพ็ญกุศลมา ตั้งแต่อดีตในตอนต้นๆ สุด ตั้งแต่ทำบุญ

เล็กจนกระทั่งถึงปัจจุบัน บุญทั้งหมดนี้จะมีผลกับฉันเพียงใด ขอเธอจง

โมทนา รับผลเช่นเดียวกับฉัน นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้น ไป...”

พอว่าเท่านั้น แก่ก็กราบไปครั้งหนึ่ง ลูกขึ้นมาก็พ้อมตามเดิม

กราบไปอีกครั้งลูกขึ้นมาก็พ้อมตามเดิม พอกราบไปอีกครั้งลูกขึ้นมา อี

คราวนี้ชฎาแข่งวับไปเลย แพรวพราวเห็นใหม่ เมื่อกี้นี้แกไม่น่าจะว่าเลย

เดี๋ยวกับไปผีหักคอตายท่า มายืนอยู่แถวนี้โยะ!

“ฉะนั้น การอุทิศส่วนกุศลของญาติโยมทั้งหมดนะ เวลาจะให้ ให้ว่าเป็น

ภาษาไทย ให้เรารู้เรื่อง แล้วก็ให้มันสั้นที่สุด เพราะบรรดาพวก ปรทัต

ตูปชีวิเปรต(เปรตประเภท ที่ ๑๒) นี้ ยืนอยู่นานไม่ได้ แล้ว สัมภเวสี(ผู้ที่

ตายโหง) นี้ ก็มีความหิวมา แต่ สัมภเวสี นี้ยืนนานได้ แต่ว่า สัมภเวสี นี้

ต้องให้ตรง ถ้าให้ไม่ตรงจุดตรงนี้เขาจับไม่ได้ เพราะมันหนัก แต่ปรทัต

ตูปชีวิเปรต ก็ต้องแบ่งเป็น ๒ พวก พวกที่มีกรรมบางมาอยู่ข้างหน้า เรา

ให้แผ่กระจายแบบนี้เขาโมทนาได้ แต่หากว่าบางพวกที่มีกรรมหนาอยู่

ข้างหลัง ให้กระจายนี้เขาโมทนาไม่ได้ ถึงแม้จะมีสิทธิ์โมทนา แก่ก็ไม่มี

โอกาส...สวัสดิ์”

การแผ่ส่วนกุศล

ผู้ถาม : การแผ่ส่วนกุศล ไปให้แก่บิดามารดา ท่านจะได้รับผลใหม่

คะ...?

หลวงพ่อบาน : การได้รับส่วนกุศลนี้ ถ้าหากท่านมีโอกาสโมทนา ท่านก็

ได้รับ ถ้าท่านไม่มีโอกาสโมทนาก็ไม่ได้รับ เหมือนเราเอalingของไป

ให้แก่ผู้รับเขาไม่รับ เขาจะได้ไหมถ้าพวกเขาอยู่ในนรก ไฟไหม้ทั้งวัน

ถูกสรรพาวุธสับฟันทั้งวัน ถ้าเราเอาขนมไปให้กิน เขากินได้ไหม...?

ผู้ถาม : ไม่ได้ค่ะ?

หลวงพ่อบุญ : อยู่ในแดนเปรต ๑๑ จำพวก ไม่ได้รับ แต่ถ้าเป็นพวกที่ ๑๒

คือ ปรทัตตูปชีวีเปรต พวกนี้มีโอกาสโมทนา

ผู้ถาม : แล้วผู้สร้างจะได้ไหมคะ...?

หลวงพ่อบุญ : ไม่แน่! ถ้าสร้างดีก็ได้บุญ ถ้าสร้างไม่ดีก็ได้บาป

ผู้ถาม : เป็นไงคะ...?

หลวงพ่อบุญ : คือก่อนจะทำบุญ ก็กินเหล้ากันก่อน พอพระไปก็กินเหล้ากัน

แล้ว ถ้าหากมีเจตนา บริสุทธิ์ ไม่มีบาป มีแต่บุญ ผู้สร้างได้ ๑๐๐

เปอร์เซ็นต์ คือบุญนี้จะให้แก่ผู้สร้างก่อนแล้วผู้สร้างอุทิศส่วนกุศลให้

ผู้อื่น ถ้าเขามีโอกาสโมทนาจึงได้รับ

เจ้ากรรมนายเวร

ผู้ถาม : หลวงพ่อบุญครับ คำว่า “เจ้ากรรมนายเวร” นี้หมายถึงใครบ้าง

ครับ...?

หลวงพ่อบุญ : เจ้ากรรมนายเวรนี้ตัวตนมัน ไม่มีหรอก มันเป็นเรื่องของ

กรรมที่เป็น “อกุศลกรรม” ถ้าบอกว่าเจ้ากรรมนายเวร ก็หมายถึงบาปที่

เป็นอกุศลที่เราทำไว้ ตัวจริงที่เคยทำเขาไม่มาอยู่กับเราหรอก อย่างเราฆ่า

ปลาตายปลาเขาก็ไม่มาอยู่กับเรา แต่ว่ากฎของกรรมมันเล่นงานเรา ถ้า

ปลามานั่งจ้องเวรคอยลงโทษเรา แยกก็ไม่ต้องไปเกิดละ!

คำว่า “เจ้ากรรมนายเวร” นี้แหละ ถ้าพูดตามส่วนจะว่าไม่มีก็ไม่ได้ ถ้าหาก

เราปฏิบัติถึงขั้น สุขขวิปัสโก เราจะบอกว่าไม่มีตัว เพราะไม่เคยเห็น แต่

ว่าตั้งแต่ เติวิชโซ ขึ้นไปเขาเห็น ต้องพูดตามขั้นนะ ถ้าเราว่ากันตาม

หนังสือ ก็คิดว่าจะไม่มี

ผู้ถาม : แล้วถ้าเราอุทิศส่วนกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวร เขาจะ ได้รับไหม

คะ...?

หลวงพ่อบุญ : คือว่าอุทิศไปให้เขาจะ ได้รับหรือไม่ได้รับก็ตาม บุญที่เราทำ

เป็นผลให้เกิดความสุข ไอ้กรรมต่างๆ ที่เป็นอกุศลที่เราทำไปแล้ว เราไป

ยังมันไม่ได้

แต่ทว่า ถ้าเราทำกรรมดี มีกำลังเหนื้อมัน มันก็กวัดไม่ทันเหมือนกัน....

ของฝากจากพระยายม

(เรื่อง การอุทิศส่วนกุศล ท่านพระยายม (ลุงพุด) ท่านมาสั่งให้หลวงพ่อบุญ

บอกลูกหลาน เมื่อวันปวารณาออกพรรษาปี ๒๕๓๑ ซึ่งหลวงพ่อบุญได้เล่า

ให้ฟังดังนี้)

หลวงพ่อบุญ : พระยายมกับท่านลุง (นายบุญชี) มาเที่ยววันออกพรรษา

พระยายม กับท่านลุงฯ บอกว่า “คนที่ผมจะช่วยให้ ต้องเฉพาะคนที่ผ่าน

สำนักผมเท่านั้นนะ!”

ถามท่านว่า “ลุงมีข่าวอะไรส่งข่าวบ้างละ?”

ท่านบอก “ไม่มี! ผมหยุดนรกการ ๓ วัน”

รู้จักไหม... ชาวบ้านเขาหยุดราชการ ไซ้ใหม่..ท่านหยุดนรกการ ๓ วัน

เมื่อวานนี้ (ออกพรรษา), วันนี้ (ปวารณา), และพรุ่งนี้

ถาม “ทำไม?”

ท่านบอก “วันสำคัญนี้ วันมหาปวารณาผมไม่สอบสวน”

เลขถามว่า “ถ้าเวลาที่ลุงไม่สอบสวน พวกที่คอยการสอบสวนเขามีอิสระใช่ไหม...?”

ท่านบอกว่า “ตามปกติเขาก็มีอิสระอยู่แล้ว ไอ้ที่ไปยืนที่นั่นเขาขึ้นรถคนไม่ให้ลงรถเท่านั้นเอง”

คือ ท่านมีหน้าที่ไม่ให้ลงรถ แต่ก็ต้องไปตามกฎของกรรม ถ้ารู้กฎของบุญนิคหนึ่งท่านให้ไปสวรรค์ก่อนเลย.. ท่านจัดอย่างนั้น.

เลขถามท่านว่า “ถ้าเขามีอิสระอย่างนี้เขาไปได้ไหม?”

ท่านบอกว่า “เขาไปไหนก็ได้ ถึงเวลาสอบสวนเขาก็มาเอง กฎของกรรมมันบังคับ”

หมายความว่า เขาจะต้องถูกสอบสวน ไม่งั้นเขาจะลงนรกทันที ถ้าเขามาที่นั่นยังมีโอกาสพ้นหรือไม่พ้น ยังไม่แน่

เลขถามว่า “ถ้าบรรดาญาติเขาอุทิศส่วนกุศลให้ เขาจะมีโอกาสได้รับไหม...?”

ท่านบอกว่า “ถ้าญาติฉลาด ได้รับทุกคน”

ญาติฉลาด หมายความว่า ทำบุญแล้วอุทิศส่วนกุศลให้ตรงให้คนเดียว อย่าให้คนอื่น แต่ต้องออกชื่อนะ เพราะเวลานั้นยังเป็นเวลาปลอดอยู่ มี

สภาพคล้าย สัมภเวสี

ก็ถามท่านว่า “ทำบุญอย่างไร พวกนี้จึงจะไปสวรรค์ชั้นสูง มีความสุขมาก มีความสุขน้อย หรือไม่ได้รับเลย”

ท่านบอกว่า “แดนใดที่ไม่มีบุญ ทำแล้วก็ไม่ได้รับเหมือนกัน

หมายความว่าพระราชนิละ! เป็นพระแต่หัวแต่ผ้าเหลืองมีไหม นี่แหละทำ

ไปเท่าไรจึงหมด ขาดทุน! ท่านบอกว่าอย่างนี้ทำเท่าไรก็ไม่มีผล อุทิศส่วนกุศลให้แก่พวกนั้นเขาก็ไม่ได้รับ เพราะรับไม่ไหว ถ้าทำบุญที่เขตมิบุญน้อย เขาก็มีอานิสงส์น้อย เขาก็มีความสุขน้อย นี่เราก็กินไม่ต้องพูดกัน ทำบุญที่มีอานิสงส์ใหญ่ที่เป็นบุญมาก ก็ได้รับผลมาก ก็ถามถึงบุญ ท่านบอกว่า สังฆทาน นี่ดีที่สุด!

แล้วท่านก็บอกว่า “ไปบอกชาวบานเขานะว่า คนที่ผมจะช่วยได้จริงๆ ต้องเฉพาะคนที่ผ่านสำนักผมเท่านั้นนะ” อย่าง สัมภเวสี เปต อสุรกาย ไม่ผ่านท่าน ท่านช่วยไม่ได้ แล้วคนที่ลงนรกท่านใดก็ช่วยไม่ได้ เพราะไม่ได้ผ่านสำนักท่าน คนที่ต้องผ่านสำนักท่าน เมื่อผ่านสำนักท่านก็ต้องไปคอยอยู่

เลขถามท่านว่า “ทำอย่างไร ถึงความแน่นอนจึงจะปรากฏ ลุงจะช่วยได้” ท่านก็เลยบอกว่า “เอาอย่างนี้ เวลาเขาทำบุญเสร็จ อุทิศส่วนกุศลให้แก่คนตาย ถ้ายังไม่มั่นใจให้บอกว่า...”

“ถ้าบุคคลนี้ ยังไม่มีโอกาสโมทนาเพียงใด ขอพระยายมเป็นพยานด้วย ถ้าหากว่าพบเธอเมื่อใด ขอให้บอกเธอโมทนาเมื่อนั้น”

ท่านบอกว่า “เพียงแค่นี้แหละ! ผมก็ไม่ต้องสอบสวน มันโผล่หน้าเข้าไป ผมก็บอกว่า เฮ้ย! ข้าทำบุญอย่างโน้นมึงโมทนาเว้ย! มันก็ไปสวรรค์เลย แค่นี้ละผมก็ไม่ต้องเหนื่อย...”

(แล้ว หลวงพ่อก็จบการสนทนาระหว่างท่านกับพระยายมเพียงแค่นี้)

ปกิณกะธรรมท้ายเรื่อง

“ถ้าญาติของเราตาย ตายด้วยอำนาจของ “อุปมาตกรรม” คือไม่สิ้นอายุ

ฟ้าผ่าตาย สุนัขกัดตาย มดกัดตาย ยุงกัดตาย คลอดบุตรตาย ถูกฆ่าตาย ถูกยิงตาย รถชนตาย แต่ก็ไม่แน่นักนะ บรรดาพวกนี้ถึงอายุขัยก็มีแต่ก็เพื่อเหนียวไว้ก่อน สมมติว่าเขาเป็น สัมภเวสี พอตายไปแล้วไม่ต้องทำบุญมาก ทำบุญให้ได้บุญชัดๆ หาอาหารชนิดที่ไม่มีบาป เอาผ้าไตรมา ๑ ไตร เอาพระพุทธรูปมา ๑ องค์ นิมนต์พระมารับ สังฆทาน ที่บ้าน ทำเจียบ ๆ อย่างมีเหลี่ยมปล้าง อย่าทุบแม่แต่ไปสักลูกหนึ่ง เมื่อทำบุญเสร็จ อุทิศส่วนกุศลให้เฉพาะคนที่ตาย ไม่ให้ใครทั้งหมด ถ้าทำอย่างนี้ละท่านพวกนี้จะมีความสุข ได้รับผลบุญทันที มีความพอใจ มีความอึดอึด เมื่อเข้าถึงอายุขัยเมื่อใด ก็เป็นอันว่าพวกนี้จะไปถึงด้านของสวรรค์ก่อน”

“คนเราเกิดมาในโลก ที่ไม่ทำความชั่วเลยนะ ไม่มี ถ้าเราจะชดใช้บาป มันก็ชดใช้กันไม่ไหว มีทางเดียวในกิจของพระพุทธศาสนา คือ หนีบาป การภาวนาให้จิตทรงตัว การคิดถึงคุณพระรัตนตรัย พยายามรวบรวมบารมี ๑๐ ประการไว้ให้ครบถ้วน พยายามตัด สังโยชน์ ๑๐ ประการให้หมด จรณะ ๑๕ ปฏิบัติให้ครบถ้วน มี พรหมวิหาร ๔ ให้ครบถ้วน ทรงศีล ให้บริสุทธิ์ มี อิทธิบาท ๔ ทรงตัว เมื่อมีการทรงตัว ดังกล่าวมาแล้วนี้ ลูกรักของพ่อจะไม่ต้องเกิดอีกต่อไป”

(คัดลอกจากหนังสือ “โอวาทหลวงพ่อวัดท่าซุง เล่ม ๑)

ที่มาของคำอุทิศส่วนกุศล

บทอุทิศส่วนกุศลก่อนแรกให้แก่เจ้ากรรมนายเวรนั้น หลวงปู่โตฯ

มาบอก....

อิทัง ปุณฺณฺจะพะลังฺ ผลบุญใด ที่ข้าพเจ้าทั้งหลายได้บำเพ็ญแล้ว ณ โอกาสนี้ ข้าพเจ้าทั้งหลายขออุทิศส่วนกุศลนี้ ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ที่เคยล่วงเกินมาแล้ว แต่ชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดี ขอเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย จงโมทนาส่วนกุศลนี้ ของจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่วันนี้ トラบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน

สำหรับตอนที่สอง ที่ให้เทวดาโมทนา พระยายมราช ท่านบอกว่า

“เวลาอุทิศส่วนกุศลนะ ขอบอกให้ผมเป็นพยานด้วย”

พระยายมราช ท่านบอกว่า “ลูกหลานของท่าน ก็คือลูกหลานของผม และมันก็ไม่แน่นักหรอก บางทีไปอยู่สำนักผมมันอาจจะลืมก็ได้ เขาอาจจะนึกถึงบุญไม่ออก ถ้านึกถึงบุญไม่ออก ผมก็จะได้ออกว่า เขาสั่งให้เป็นพยาน มันเป็นธรรมดา ถ้าทำทั้งบุญทั้งบาป บางทีกรรมบางอย่าง มันปกปิด เวลาถามเรื่องบุญนี้มันนึกไม่ออก ถ้านึกไม่ออก ก็มีความจำเป็นอย่างนี้จะต้องปล่อยให้ตกนรก หากว่าถาม ๓ เที้ยว นึกไม่ออก ผมจะได้ประกาศว่า นี่เขาเคยบอกฉันไว้ เวลาทำบุญเขาบอกให้ฉันเป็นพยาน แล้วก็ประกาศกุศลนั้น ก็ได้ไปสวรรค์”

ที่มาของ การอุทิศส่วนกุศลตอนที่สาม

ผู้ถาม : ที่นี้การอุทิศส่วนกุศลแก่บุคคลต่างๆ ที่ตายไปแล้ว จำเป็นไหมครับว่าจะต้องออกชื่อ รู้สึกว่ามีมากเหลือเกิน...

หลวงพ่อ : ถ้านึกได้ก็ออกชื่อเขาก็ได้ ถ้าออกชื่อนะคืออยู่อย่าง ถ้ากรรมหนาอยู่นิด ถ้าออกชื่อ ถ้าออกชื่อจะจงเขาได้เลยนะ ถ้านึกไม่ออกก็ว่า

รวมๆ “ญาติก็ดี ไม่ใช่ญาติก็ดี” เรายังจึงดีกว่า ถ้าขึ้นไปโล่งขึ้นแล้วจะไม่จบ มันมีอยู่คราวหนึ่งนานแล้ว ไปเทศน์กัน ๓ องค์ บังเอิญที่ไปก็มีอารมณ์จิตคล้ายคลึงกัน เวลาเพลเขาก็ถวายอาหาร ก็มีพระอื่นด้วยรวมแล้ว ๕ องค์ ที่นี้ตาทายกเขานำอุทิส่วนกุศลในวันนั้น แก่ก็ออกซื้อคนตาย แล้วก็บรรดาญาติทั้งหลาย ที่ตายไปแล้ว บอกเท่านั้นแหละ พวกผีก็เข้ามาเป็นหมื่นล้อมรอบศาลาอยู่ ไอ้คนที่เป็ญาติรับโมทนาแล้ว ผิวพรรณดิขึ้น ไอ้พวกที่มีโช่ญาติก็เดินร้องไห้กลับ พอเขานิมนต์ขึ้นไปเทศน์ ตอนลงท้ายเขากลมกันถึงว่า การอุทิส่วนกุศลทำยังไง องค์ที่มีปากร้ายอยู่สักหน่อยบอกว่า.... “ญาติโยมที่นำอุทิส่วนกุศล อย่าให้ใจแคบเกินไปนักซี! อย่าลืมนะว่า การทำบุญแต่ละคราวพวก ปรตตูปชีวีเปรต ก็ดี พวก สัมภเวสี ก็ดี จะมายืนล้อมรอบ อย่างสวดบท “อัญญาจะโย” นะ พวกบรรดาผีทั้งหลายทั่วบริเวณ จะคอยโมทนา แต่ถ้าเราให้แต่ญาติ ญาติก็จะได้ แต่บุคคลอื่นไม่ใช่ญาติจะไม่ได้ ฉะนั้น ก็ควรจะให้ต่อๆ กันไป ก็อ่าให้ทั้งหมด “ทั้งญาติและไม่ใช่ญาติ”

คาถาพระนิพพานนิมิต

นิมิตจิตติ นิมิตจิตตา นิพพานจิตติ นิพพานะจิตตา

ท่องเป็นประจำ จิตจะเกาะพระนิพพาน เมื่อละโลกไปแล้วจะไปสู่สุคติ มีนิพพานเป็นที่สุด

บทสวดพระคาถาแผ่เมตตาทั่วไตรภพ

นะโม พระผู้เป็นเจ้าวิสุทธิพุทธรังษีบรมธรรมบิดา

นะโม พระพุทธสิกขีพระพุทเจ้า

นะโม พุทธายะ พลังพระเปิดโลกทั้ง 3

นะโม สรรพพุทธานัง นะโมสรรพชัมมานัง นะโมสรรพสังฆานัง

นะโม อิติ อิติ โพธิสัตว์ โอมท่านท้าวสักกะเทวราช

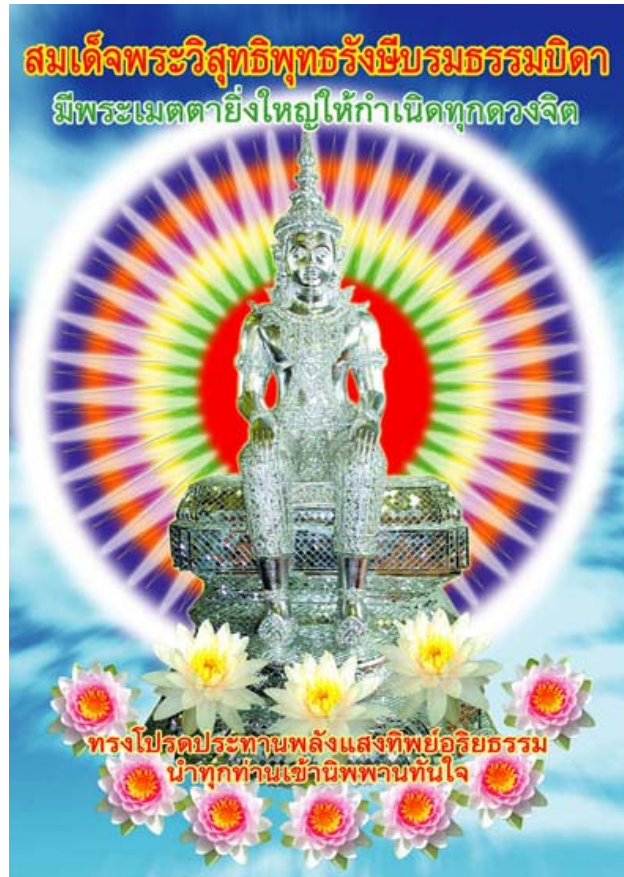
โอมท่านท้าวจตุรุมหาราช โอมท่านท้าวจตุรุมหาพรหม

โอมท่านท้าวพระยายมราช

ลูกขออนุโมทนาบุญกับ องค์สมเด็จพระวิสุทธิพุทธรังษีบรมธรรมบิดา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ปฐม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระสมณโคดม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์สาวกทุกๆ พระองค์ เทพไท้เทวาทุกองค์ ครูอาจารย์และบิดามารดาทุกๆ ชาติ และลูกขออุทิส่วนกุศลผลบุญที่ได้รับ ผাগไปกับพลังแสงทิพย์ อริยทรัพย์กับแสงฉัพพรรณรังสีรัศมี 6 ประการ ที่แผ่ไปทั้ง 3 โลก ด้วยอิทังปัญญะผละถึง ขอได้โปรดคลบนันดาลให้สรรพสัตว์ทั้ง 3 โลก เจ้ากรรมนายเวรของข้าพเจ้า สรรพวิญญาณรวมทั้งบริวารญาติมิตร ได้ร่วมอนุโมทนาในบุญกุศลนี้ และได้โปรดอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า ให้ท่านทั้งหลายมีความสุขสำเร็จในชีวิต ได้หลุดพ้นจากภัยพิบัติเวียนวายตายเกิดโดยสิ้นเชิง ด้วยพระบารมีอันมีอจประมาณ ลูกขออนอบน้อมนมัสการด้วยจิตใจ ขอให้สรรพสัตว์ทั้ง 3 โลก เจ้ากรรมนายเวร ญาติมิตร

และจิตลูกสะอาดสว่างใส หลุดพ้นไขว่กลับบ้านนิพพานพร้อมด้วย
บริวารทุกท่านเทอญ
สัมปะติจฉามิ สัมปะจิตฉามิ นิพพานสุขัง

ใช้ทองแผ่นเมตตาสามารถปลดปล่อยดวงวิญญาณที่มาขอส่วน
บุญและปรับภพภูมิเจ้าที่ให้มีอำนาจในการป้องกันรักษาคนในบ้านและ
ปรับสถานที่ให้ปราศจากวิญญาณเร่ร่อน ดึงดูดแต่สิ่งดีๆเข้ามาในชีวิต

คำอธิษฐานขอบารมีท้าวมหาราชทั้งสี่

ลูก(ชื่อ นามสกุล)ขออุทิศบุญที่ลูกได้ทำมาดีแล้วแต่ท่านท้าวมหาราช
ทั้งสี่และท่านอินทกะทั้งสี่พันองค์ ขอบารมีแห่งท่านท้าวมหาราชทั้งสี่
อันได้แก่ท้าวธรรมหาราช ท้าววิรุฬหกมหาราช ท้าววิรุฬปักข์มหาราช
และท่านท้าวเวสสุวรรณมหาราช ได้โปรดแผ่บารมีมาสู่ลูก ขอให้ลูก.....
(กล่าวคำอธิษฐาน)....และไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนใดขอท่านท้าวมหาราช
และบริวารได้โปรดคุ้มครองดูแลบันดาลให้ลูกประสบผลสำเร็จทุก
ประการเทอญ สัมปะติจฉามิ สัมปะจิตฉามิ นิพพานะสุขัง

พระคาถาอาราธนาพระก่อนคล้องคอ

อิทธิ ฤทธิ พุทธะนิมิตตัง ขอเคชะเคชะง ขอเคชะเคชะ จงมาเป็น
ที่พึ่งแก่มะอะอุ๋นด้วยเถิด

คาถามงกุฎพระเจ้า :

อิติปิโส วิเสเสอิ อิเสเส พุทธะนาเมอิ อิเมนา

พุทธะตังโสอิ อิโสตัง พุทธะปัตติอิ

พระคาถานี้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ร.๕
ได้ใช้เสกหญ้าให้ม้าที่พยศ ได้หยุดการพยศกลายเป็นม้าที่เชื่อง พระ
คาถานี้ศักดิ์สิทธิ์มาก เมื่อท่องคาถานี้ทุกวันจะทำให้มีคนนับถือ เชื้อ
ฟัง ดีในด้าน การบังคับบัญชาลูกน้องบริวาร เหมาะแก่ครูบาอาจารย์ที่
ต้องสอนลูกศิษย์มาก ๆ ท่องจนเป็นสมาธิจนถึงฉานจะทำให้ได้ทิพจักขุ
ญาณที่แจ่มใสมาก ใช้เสกเป้ง/น้ำมันเจิมหน้าผาก เป็นมหามงคล

คาถาเรียนเก่ง

ระโฆหระณัง ระชังหระระติ

ใช้ท่องเป็นสมาธิ หรือเสกข้าว เสกน้ำกินก็ได้ ปัญญาดีนักแล

คาถาพระอินทร์(เดาข้อสอบ)

สหัสสะ เนตโต เทวินโท ทิพพะจักขุง วิโสทายิ

(บางที่มีบทต่อ คือ อิกะวิตติ พุทธะสังมิ โลกะวิฑู)

ก่อนอ่านหนังสือให้นึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอรหันต์

สงฆ์ นึกถึงเสด็จปู่พระอินทร์ ท่องนะโม ๓ จบ แล้วท่อง "สหัสสะเนตโต เทวินโท ทิพพะจักขุง วิโสทายิ" ๘ ครั้งจะทำให้จำได้ หรืออธิษฐานขอให้ได้อ่านที่เค้าจะออกข้อสอบ ให้จำได้ให้หมดอีกอย่างคือเวลาอยู่ในห้องสอบ ให้ลองทำดูก่อน ว่าทำได้ไหม ถ้าไม่ได้ ก็ให้คิดว่ากระดาษข้อสอบลง แล้วนึกถึงพระพุทธเจ้า นึกถึงพระอินทร์ ท่องนะโม ๓ จบ แล้วท่อง คาถา ๓ ครั้ง แล้วหงายกระดาษขึ้นมาดูข้อสอบว่าทำได้หมดไหมถ้าไม่หมด คว่ากระดาษไปใหม่ นึกถึงพระพุทธเจ้า นึกถึงพระอินทร์ ท่องนะโม ๓ จบ แล้วท่องคาถาอีก ๘ จบ แล้วหงายกระดาษขึ้นมา คราวนี้ไม่ต้องดูแล้ว ให้ตอบตามความรู้สึก ผลก็เป็นไปตามนั้น

คาถามหาระงับ(ท่อง นะโม 3 จบ) กันภัยทุกชนิด

อิติปาระมิตาดิงสา อะติสัพพะปัญญมาคะตา อิติโพธิมะนุปปัตโต

อิติปิโสจะเตนะโม สุปะติ

คาถาบูชาพระพินนาศ

โอม ศรี กณศายะนะมะ สวัสดิ ชะยะ ลากะ ฤทธิ ประสิทธิเม(๘จบ)

พระคาถาบูชาพระสุนทรีวาณี เทพแห่งความสำเร็จ (และความจำ)

ตั้ง นะโม (๓ จบ)

มุนินทะ วัชระนัมพุชะ คัพพะ สัมภะวะ สุนทะรี

ปาณินัง สะระณัง วาณิ มัยหัง ปิณะยะตัง มะนัง

พระพุทธคาถา

สัมมาสัมพุทธัสสะ พระอะระหังพุทโธ นะโมพุททายะ สวดทุกคืน คืนละ ๘ จบ อานุภาพคาถามีดังนี้

๑. ศัตรูจะพินาศไปเองเมื่อคิดประทุษร้าย
๒. จะเกิดผลในด้านมงคลทุกประการตามที่ปรารถนา
๓. จะสามารถเห็นได้แจ่มแจ้งด้วยญาณ เห็นได้ชัดเจนทุกประการ และทุกขณะที่ประสงคจะเห็น

คาถาบูชาพระไภษัชยคุรุโพธิญาณประภคตา

นะโม ภะคะวะเต ไภษัชชะยะ คุรุโพธิญาณะประภะ ราชายะ ตถาคะตายะ อะระหะเต สัมมัคัมพุททายะ ตัพพะธา โอม ไภษัชชะเย ไภษัชชะเย มหาไภษัชชะเย ราชา สมุทกะเต สะวาหา

อานุภาพพระคาถา

๑. แม้แต่เพียงได้ยื่นชื่อพระไภษัชยคุรุข้อมไม่ตกในอบายภูมิทั้งสาม
๒. สรรพสัตว์ทั้งหลายที่อ่อนแอและพิการ น่าเกลียด โง่เขลา ตาบอด หูหนวก มือเท้าลีบ หลังค่อม เป็นโรคเรื้อน สติฟั่นเฟือนและมีโรคภัย หายคืนสู่อาการปกติทั้งกายและใจเพียงแค่นี้ได้ยื่นพระนามเท่านั้น

๓.สรรพสัตว์ทั้งหลายผู้ทุกข์ทรมานด้วยอาการปวดไข้ ทั้งยังเป็นบุคคลอนาถา ไร้ญาติขาดที่พึ่งปราศจากแพทย์และยารักษาโรคภัย ทรมานด้วยความอดอยากหิวโหย ความยากไร้ ปราศจากเครื่องนุ่มห่ม ได้รับความทุกข์ทรมานจากการกักกินของแมลงหรือทนทุกข์ด้วยอากาศหนาวหรือร้อนถ้ามีจิตระลึกยึดมั่นในพระองค์จะเป็นผู้เพียบพร้อมด้วยอาหารและเครื่องค้ำพิภัยแห่งธรรมะ หายจากโรคภัย ทั้งปวงประสบสุข ทั้งกายและใจถึงพร้อมด้วยบุญนิมิตและโภคสมบัติ ได้รับความเคารพสรรพนม เครื่องตกแต่งและเครื่องประดับทั้งหลาย

๔. หญิงใดที่ต้องทนทุกข์ทรมานและบังเกิดความเบื่อหน่าย ทั้งต้องการหลุดพ้นความเป็นอิสตรีเพียงแก่เอ๋ยขานหรือไต่ย็นพระนามของพระองค์ จะกลับร่างเป็นชายโดยสมบูรณ์

๕. หากผู้ใดต้องคำสอนในอวิชา พระองค์จะช่วยให้สรรพสัตว์เหล่านั้นพ้นจากความหลงผิดและบังเกิดความเชื่อมั่นในสังขาร

6. สรรพสัตว์ผู้ต้องโทษทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นการจองจำผู้กมัต หรือถูกเขี่ยนตี หรือถูกโซ่ตรวนจองจำในคุกทุกข์ทรมานด้วยความเจ็บปวดเมื่อยไต่ย็นพระนามของพระองค์ย่อมก้าวล่วงพ้นจากความทุกข์

วิธีทำน้ำพุทมนต์ รักษาโรคทุกชนิด

โดยหลวงพ่อพระราชพรหมยานวัดท่าซุง อุทัยธานี

เอาน้ำสะอาดใส่ในบาตรหรือในถัง เอาจิตเพ่งดูน้ำ นึกถึง

พระคุณของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระธรรมพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า

อิติปิโสทั้ง ๓ ห้อง(อิติปิโสฯ สวากขาโตฯ สุปฏิปันโนฯ) เพ่งจิตลงในน้ำ อธิษฐานขอน้ำพุทมนต์นี้ เป็นกระแสน้ำ ซาบซ่านไปทั่วสรรพางค์กาย กำจัดโรคร้ายภัยอันตรายของคนสัตว์ให้หายเกลี้ยง ทุกโรคทุกชนิด โดยไม่ต้องใช้ยาอื่น โดยจับปล้นทันใด เอามือวนรอบขอบถ้วยน้ำแล้ว เพ่งจิตลงน้ำอธิษฐานซ้ำว่า “ด้วยเดชเดชะของพระพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ สรรพโรคา สรรพภัยอันตรายปิ วินาสเมตุ ขอพินกัม มะกัมมา พุทธฤทธิ ธัมมฤทธิ สังฆฤทธิ อิติปิโสจะเตนะโม ขอน้ำพุทมนต์นี้จงซาบซ่านเข้าไปในทั่วร่างกาย กำจัดโรคร้ายภัยอันตรายให้หายทุกโรคทุกชนิดโดยไม่ต้องใช้ยา” แล้วให้คนไข้ดื่ม อาบ น้ำพุทมนต์นั้น

วิธีทำน้ำพุทมนต์ด้วยพระพุทธรูปบูชา

จัดเครื่องสักการบูชาเท่าที่ทำได้ ไหว้พระด้วย นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ ๓ จบ นำพระพุทธรูปใส่ไว้ในมือ ตั้งจิตอธิษฐานว่า ข้าพระพุทธเจ้าขออาราธนาบารมี พระพุทธรูปเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพุทธรูปเจ้าทุกๆพระองค์ พระธรรม พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลายสืบๆกันมา มีองค์หลวงปู่ปานและองค์หลวงพ่อพระราชพรหมยานเป็นที่สุด ตลอดถึง พระพรหมและเทพเทวดาทั้งหมด ขอพระพุทธรูปนี้(หรือวัตถุมงคลใดๆก็ตามที่มี เอ่ยชื่อตามวัตถุมงคลที่ขอ ท่านช่วยทำน้ำพุทมนต์เพื่อรักษาโรค) ได้โปรดสงเคราะห์ทำน้ำนี้ให้เป็นน้ำพุทมนต์ เป็นน้ำยาทิพย์อันศักดิ์สิทธิ์ ได้ค้ำกินและอาบซาบซ่านไปทั่วร่างกาย กำจัด โรคภัยไข้เจ็บทุกชนิดให้หมดไป

ทันทีทันใดด้วยเทอญ แล้วนำพระพุทธรูปหรือวัตถุมงคลแช่ลงในน้ำรอ
 ๕ นาที แล้วกราบ ๑ ครั้ง นำน้ำพุทธมนต์ให้คนป่วยดื่มแล้วลูบศีรษะ
 แขน ทั้งทั้งตัวผู้ป่วย สวดพระคาถา พระพุทธเจ้า ๑๖ พระองค์กำกับไป
 ด้วยว่า นะมะนะอะ นอกอนะอะ กอนอนอะ นะอะกะอัง อุมิอะมิ
 มะหิสุตัง สุนะพุทชัง อะสุนะอะ แล้วเป่าหัวคนป่วยด้วยพระคาถา
 บรรเทาทุกข์ว่า นะโมพุทธาเย หรือ คัจฉะ ปาปิมะ ถ้าเป็นผ้ายันต์ให้นำ
 ผ้ายันต์โบกเหนือขันน้ำ ๑ ครั้งไม่ต้องแช่น้ำ

คาถาเรียกจิตคน

เอหิจิตตังปิยังมะมะ มามา ยัง มะมะ

เรียกจิตคนสำหรับเทศน์ อบรม สันทนา ทำให้ใจคนน้อมมาหา

คาถาวิงวินน้ำนมเสื่อ(มหาเมตตา)

จิเจรุนิ จิตตัง เจตตะสิกกัง รุปัง นิमितตัง อีระคะเม อีระเจตะโส

ทังหังคัณหาหิ ถานะสา มุฑุจิตตัง ภัทเท เอหิ โอมหลง มหาหลง นะนะ

ท่องเป็นประจำหรือเสกเป็งทาหน้าเป็นมหาเมตตายิ่งนัก

คาถาเมตตาจิต

พระอะระหัง สุคะโต ภาคะวา นะ เมตตาจิต

ถ้าต้องการให้ใครรัก เมตตาเรา สงเคราะห์เรา ให้นำนี้ถึงหน้าเขา
 แล้วภาวนาคาถานี้ไปเรื่อยๆ สักครึ่งชั่วโมง ให้กำลังใจทรงตัว แล้วไป
 หากคนคนนั้น เขาจะเมตตาเรา ช่วยเหลือเรา

คาถาเสกขี้ผึ้งสีปาก เป็นเมตตาตามหานิยม(คาถาพระพุทธรักษสป)

นาสังสิโม ปาสุอุชา

คาถาเสกสีผึ้ง วัดท่าซุง

นึกถึงและขอขงบารมีพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์

หลวงปู่ปาน และหลวงพ่อกุญชรสีดา

ตั้งนะโมฯ ๓ จบ

พุทชังแทรกจิต ชัมมังแทรกใจ

พิศวงหลงไหล สัมมังอย่าคลายรักมิ

สัมโมทะมานะหิ อะวิวะสะมานะหิ

สิกขิตตัพพันติ

ท่องคาถาประกอบกับใช้นิ้วทาริมฝีปากจากขวาไปซ้าย จากบน
 ลงล่าง แต่ให้ทาเว้นกึ่งกลางริมฝีปากทั้งบนและล่าง(แนวตรงกับจมูก)
 ถ้าไปหากคนอายุมากกว่า ใช้นิ้วโป้ง
 ถ้าไปหากคนอายุเท่ากัน ใช้นิ้วชี้
 ถ้าไปหากคนอายุน้อยกว่า ใช้นิ้วกลาง

คาถาป้องกันคุณไสย และกันยาพิษ ยาสั่ง

(ใช้เสกของที่จะคนแปลกหน้าเอามาให้กิน)

เมสัมมุขกา สัพพาหะระติ เตสัมมุขกา

คาถาขอลาภ ของหลวงพ่อช้วน(ให้กลั่นใจท่องคาถาในใจ ๘ จบ)

ฮัณนิภูคักคกา กากิภูสูจิ

คาถาเสกยันต์โลกทรัพย์(ธนบัตรสมบัติจักรพรรดิ)

“เต ชะ สุ เน มะ ภู จะ นา วิ เว”

คาถาขับมาร ของหลวงปู่ครูบาธรรมชัย วัดทุ่งหลวง

ตะรังเมยาจามิ

ว่าคาถานี้พร้อมกับโบกมือไล่ทั้งสี่ทิศ ทิศละ ๑ จบ เพื่อป้องกัน
ภัย หรือทำก่อนนั่งสมาธิ เพื่อป้องกันมารเข้ามาแทรกทำให้ไขว้เขว

คาถาเมฆจิต

พุทฺธัง เมฆะนิมิตฺติ จิตฺตัง มะอะอุ

ธัมมัง เมฆะนิมิตฺติ จิตฺตัง อุอะมะ

สังฆัง เมฆะนิมิตฺติ จิตฺตัง อะมะอุ

จำภาพพระให้ขึ้นใจแล้วหลับตา ท่องจนเห็นภาพพระในนิมิต
ชัดเจน จะช่วยให้มีทิพจักขุญาณ

คาถามหาอำนาจ นะโม ๓ จบ

ราชะสิงโห มหานาถัง นะทันโต สีหะนาทะกัง สีหะสิระเตชะนะ สัต
โตปโต ปะราเชยยัง จะตุทิสัง สีละวันตัง รักจิตัพพัง สีหะ สีหา ราชะ

ราชา เทวะมะนุสสานัง ปิยะตัง สะทา สัพพะสัตตตุ วินาสสันติ

สัพพะเชยยะ ปะสิทฺธิ เม(หัวใจราชสีห์-สี หะ นา ทัง)

คาถาบูชาพระปัญญาธิบติ (และพระสมเด็จสำเร็จผล)

ตั้งนะโม ๓ จบ

นะโมพุทฺธายะ นะมะพะทะ จะกะกะสะ มะอะอุ ระโชหะระณัง ระชัง
หะระติ เตชะสุเนมะภูจะนาวิเว ปาสีอุอะ ปะพะยะหะ พรหมอะมหาเท
วา สัพพะยักขา ปะราชันติ สวัสสะติ ชะยะ ลากะ ฤทธิ ประสิทฺธิเม

ขอพระบารมีแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระ
ปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระอริยธรรม พระอริยสงฆ์ พระโพธิสัตว์
เจ้าทุกๆพระองค์ เทพให้เทวาพรหมา คุณบิดามารดา ครูบาอาจารย์
ทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระปัญญาคุณแห่งองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าอันหาผู้ใดเสมอเหมือนมิได้ ด้วยคำกล่าวอันเป็นวาจา
สัตย์นี้ ขอให้ข้าพเจ้าจงเป็นผู้มีปัญญาแตกฉานในศาสตร์ทั้งหลาย จุ
พระมหोสด มีวิริยะไพบูลย์ตั้งพระมหาชนก ความสวัสดีทั้งหลายจงมี
แก่ข้าพเจ้า และขอให้ข้าพเจ้าจงเป็นผู้มีชัยชนะเหนืออุปสรรคทั้งปวง
ด้วยเทอญ

คาถาเสกยันต์การเวก (และสาธิตาเกี่ยวหาง)

“ชีวหายัง มะธูรัง วาจิง ชิวหา วาจันติ ผุสสิตตะวา สัทธัง สุตตะวา
จะสุนทะรัง ปิยาเยวะ ปิยนคฺนา”

คาถาพระลักษณะหน้าทอง

(ใช้กับแผ่นยันต์พระลักษณะหน้าทองหรือลูกอมพระลักษณะหน้าทอง)

ตั้งนะโม ๓ จบ

โอมพระพักตร์ พระลักษณะหน้าทอง สุวรรณผุดผ่อง หน้าทองพระ
พักตร์ ชายเห็นชายรัก สาวเห็นสาวรัก ผู้ใหญ่เห็นก็รัก พากันโสมนัส
ใครเห็นใครก็รัก รู้จักกุดั่นหน้าไม่ว่าใคร นะจับจิต โมจับใจ พุทโยงโย
ธาหลงไหล ะรื่องให้มาหากู ปะ สะ สัม มะ ปะ ตัญฐา มิ
โอมพระแสงเป็นแสงพระลักษณะ พระฤทัยจับปากกา พระลักษณะจับ

หน้าจับตา สวาหะ นะเห็นหน้ากูอยู่ไม่ได้ โม่ร้องไห้ครวญคราง พุทก
 อดไ้วมีใครจะวาง ฐาครวญครางสะอื้นไห้ ยะหลงไหลในจิต
 หญิงไคชายไคได้เฟ่งพิศเห็นหน้ากู ก็อยู่มิได้ ร้องไห้มาหา
 โอมสิททธิแก่กู สวาหะ เอหิซัยยะ เอหิสัพเพชะนา พุชชะนาเอหิ

ท่องคาถา ๓ จบ แล้วเอาแผ่นยันต์หรือลูกอมหันหน้าเข้าตนเอง วนรอบ
 หน้า ๓ รอบ(ตามเข็มนาฬิกา) เป็นมหาเสน่ห์อย่างยิ่ง

คาถาบูชาสิผึ้ง สารีกาพญาหลง

ตั้งนะโมฯ ๑ จบ

พุทธะสังมิ สังสิโมนา

ธัมมะสังมิ โมนาสังสิ

สังฆะสังมิ สิโมนาสัง

ท่องคาถาพร้อมทาสีผึ้ง ทาคิ้วทั้งสองข้างก่อนทาปาก

ถ้าไปหาเพศตรงข้ามหรือคนทั่วไป ให้ทาจากริมฝีปากซ้ายไปขวาวน
 จากบนลงล่าง ถ้าไปหาผู้ใหญ่หรือสอบสัมภาษณ์ ให้ทาจากริมฝีปาก
 ขวาไปซ้ายวนจากบนลงล่าง

ถ้าจะไปสอบให้ทหารหว่างคิ้ว(คล้ายการเจิม)หลังจากทาปากแล้ว

(อธิษฐานให้มีความจำดีและทำข้อสอบได้)

ข้อห้าม-เมื่อใช้สิผึ้ง ห้ามบ้วนน้ำลายลงใน โถส้วมเด็ดขาด

๑๐ วิธีสู้ร่วมหาวิทยาลัยแบบใช้บุญ

โดย อาจารย์วีระชาติ ศิริไกรวัฒนาวงศ์(มาสเตอร์ต้น)

๑. ตั้งใจรักษาศีล ๕ ให้ได้ทุกวัน อย่างน้อยก่อนนอนต้องสมาทานศีล ๕
 (วิธีการสมาทานศีล ๕ ดูได้จากหน้า ๖)

๒. ก่อนสอบให้ได้ทำบุญเกี่ยวกับพระพุทธรูปหรือสิ่งก่อสร้างทาง
 พระพุทธศาสนาอย่างน้อย ๑ ครั้ง

๓. ทุกครั้งที่ทำบุญให้ระลึกไว้ว่าต้องตั้งจิตอุทิศบุญให้แก่เทวดาที่รักษา
 ตัว ด้วยคำพูดที่ว่า “ผลบุญที่ข้าพเจ้าทำในครั้งนีขออุทิศให้แก่เทวดาที่
 รักษาตัวของข้าพเจ้า และขอให้ท่านช่วยคลายใจข้าพเจ้าให้สามารถตอบ
 ข้อสอบได้ถูกต้องแม่นยำด้วยเทอญ”

๔. หากจะบนควรบนด้วยสิ่งที่ทำแล้วเกิดบุญกุศลจึงจะได้ผล จุศรูป ๑๖
 ดอกกลางแจ้ง ควรบนก่อน ๑๒.๐๐ น. เอ่ยชื่อ-สกุล ให้ชัดเจนและระบุ
 คณะ สาขา มหาวิทยาลัย วันที่สอบ ให้ละเอียดที่สุดและบอกวิธีการแก้
 บนเมื่อสำเร็จด้วย(ดูข้อ ๗ ประกอบ)

๕. ก่อนอ่านหนังสือให้ท่องคาถาพระอินทร์(คาถาเดาข้อสอบ)ทุกครั้ง
 และขอบารมีเสด็จปู่พระอินทร์มาช่วยให้จดจำเนื้อหาได้แม่นยำ
 ตลอดจนเมื่อจำเป็นต้องเดาก็ขอให้เดาได้อย่างแม่นยำ (ดูรายละเอียด
 เพิ่มเติมที่ <http://sirivi.bloggang.com> ในส่วนของ คาถาอคมอันล่างๆ)

๖. ฝึกสมาธิโดยใช้คาถา “สัมปะจิตถามิ” เพื่อเสริมสร้างซิกซ์เซ็นต์
 ประกอบกับการใช้เทียนหรือตะกรุดเดาข้อสอบ แก้วมณี หรือพระ
 สมเด็จสำเร็จผล(ต้องฝึกอัญเชิญบารมีพระเจ้าด้วย ดูจากหน้า ๕๑)

๗. ก่อนสอบให้เข้าร่วมพิธีไหว้ครูบูชาพระ เพื่อนำเครื่องเขียนมาเข้าพิธี
ขอขบารมีพระรัตนตรัยและเทพเทวาให้ประสบผลสำเร็จ(มีพิธีบนองค์
เสด็จเดี่ยวกรมหลวงชุมพรด้วย หากสนใจให้สอบถามที่ อ.วีระชาติ เพื่อ
เตรียมเครื่องบูชา) ปี๒๕๕๒ จัดวันเสาร์ที่ ๓๑ ตุลาคม ๕๒ เริ่มเวลา

๗.๓๐ น. หรือติดตามได้จากเว็บไซต์ข้อ ๕

๘. เมื่อรู้สถานที่สอบแล้ว ให้จัดดอกไม้รูปเทียน อย่างละ ๕ ไปไหว้ขอ
พรและอุทิศบุญให้เจ้าที่ ดังต่อไปนี้ ๑)เสอาอินทิลวัดเจติย์หลวง๒)ครู
บาศรีวิชัย+เทวดาที่รักษาพระธาตุอภัยสุเทพ ๓)เจ้าที่โรงเรียนตนเอง ๔)
เจ้าที่ในสถานที่สอบ ๕)มหาวิทยาลัยที่จะเรียนถ้าเป็นมช.ก็ศาลเจ้าพ่อ
ช้างหน้ามอ ๖)ศาลในคณะที่จะเรียน เพื่ออุทิศบุญที่เราเคยทำ-ให้แก่
เทวดาทั้งหลายและขอพรให้คลายตอบข้อสอบได้แม่นยำ(คำอุทิศบุญมี
อยู่ในหนังสือเล่มนี้หน้า ๘๖)

๙. ให้ไปล้างห้องน้ำวัดให้มากที่สุดและทำความสะอาดบริเวณวัดแล้ว
ไปขอพรกับพระประธานในวิหารหรืออุโบสถว่าขอให้สอบได้ในคณะ
ที่หวัง(บอกให้ละเอียด)

๑๐. ตั้งใจอ่านหนังสือและฝึกทำแบบฝึกหัด เข้าสอบด้วยความมั่นใจ ใช้
ความสามารถของตนเองเต็มที่ถ้าเหลือปากว่าแรงแล้วจึงขอขบารมีสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์แล้วทุกอย่างจะสมดังใจนึกทุกประการ

“จงจำไว้เสมอว่า ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใด สามารถช่วยเหลือเราได้ หากเรา
ไม่สร้างบารมีไว้บ้างเป็นทุน หรืออย่างน้อยเราต้องพึ่งตนเองก่อนแล้ว
ท่านจึงจะยื่นมือเข้ามาช่วย”

ขอพระบารมีแห่งองค์บรมธรรมบิดา พระบารมีแห่งพระรัตนตรัย และ
เทพไท้เทวาพรหมาทุกสถานคณันดาลให้นักเรียนทุกคนประสบแต่
ความสำเร็จในการศึกษาและการสอบทุกประการเทอญ
เว็บไซต์ที่น่าสนใจ

www.palungjit.com

www.grathonbook.net

www.dungtrin.com

www.watthummuangna.com

<http://sirivi.bloggang.com>

บทขอพรองค์พ่อพระศิวะ

โอม/ชริม/ฮริม/กลัม/กานะ/ชีวา/ระยา/บราฮ്മ์/รูปะยา/จระเว/จระวา/
ลิดดี/ปะระเค/ชะยา/วิกะเน/ชะยา/นะ โม/นะ มะฮา
---สัจจัม ชีวัม คุณดาลัม

คาถาพระสิวลีฉันข้าว

นะ โมพุทฺธาเย/ลิตฺถัง/นะชาลิตฺติ/ปะลิตฺทิลลาภาปะสันตะจิตตา/
สะทาโหนติ/ปิยังมะมะ/สัพพะชะนา/พะหุชะนา/สัพเพทิสสา/สะมาคะตา/
กาลละโกชนา/วิกาลละโกชนา/อาคัจฉายะ/อาคัจฉาหิ/ปิยังมะมะ/
สิวะลิจะมะหาเถโร สัพพะลาภอนิรันตะรัง/ตะมะหัง สัจจัม
ลิตระสานะมามิ

คาถาเรียกคู่

นะปัจจักจา เตจจังงั พันจิต โม ปัจจักขา เตจจังงั พันใจ กามเทพ
รัตตะนังจัต คัณหาหิ เอาไว้ ราคะจิตเต ตัณหาปริเทวัญติ
ท่องวันละ ๓๖ จบ สำหรับคนมีคู่ยาก เมื่อพบคู่แล้วให้หยุดท่องทันที

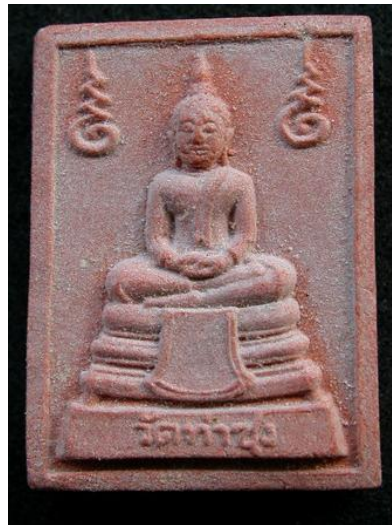
วิธีอาราธนาพระคำข้าว และพระหางหมาก

ให้ระลึกถึงพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้า
ทุกๆพระองค์ พระธรรม และพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย รวมทั้ง เทวดาและ
พรหม ครูบาอาจารย์ทั้งหมด มีหลวงพ่อบาน วัดบางนมโค จ. อยุธยา
หลวงพ่อกุญชร วัดท่าซุง จ.อุทัยธานีเป็นที่สุด แล้วตั้งนะโม ๓ จบ
ท่อง อิติปิโสฯ ๑ จบ หลังจากนั้นให้อธิษฐานเอาตามความประสงค์ เมื่อ
อธิษฐานแล้ว ปลูกด้วยคาถาว่า“อิทธิฤทธิ พุทธะนิมิตตัง ขอเดช เดชะ
ขอเดชเดชะ จงมาเป็นที่พึ่ง แก่มะอะอุนี้เถิด”

รูปพระคำข้าว

รูปพระหางหมาก

วิธีขอพรและเสกปากก่าก่อนใช้

นึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ครูบาอาจารย์ทุกท่าน และ
อธิษฐานเรื่องที่ปรารถนา(ว่าจะนำปากกานี้ไปใช้สอบในวิชา...วันที่...
สถานที่...ขอให้ได้ดังที่ตั้งใจไว้...ฯลฯ) แล้วตั้งนะโม ๓ จบ
ท่อง “นะโมพุทธายะ นะมะพะทะ จะกะกะสะ นาลาอะระหัง นะเมติ”
๑๒ จบ แล้วเอาปากกานั้น ไปสอบ ถ้าจะให้ได้ดียิ่งขึ้น ควรเตรียม
กรวยใบตอง ๕ กรวย แต่ละกรวยใส่ดอกไม้สีแดง ๕ ดอก รูป ๕ เทียน
๕ ใส่พานพร้อมปากกาแล้วทำตามทีบอกไว้ข้างต้น จะได้ผลดีเป็นพิเศษ

บทอะระยะปริตร

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง พุทธานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง ชัมมานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง สังฆานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุ ฯ
(แปล)กลางชั่วร้ายอันใด และอวมงคลอันใด เสี่ยงนรก เป็นที่ไม่ชอบใจอัน
ใด และบาปเคราะห์อันใด สuibin (ความฝัน) ชั่ว อันไม่พอใจอันใดมีอยู่
ขอสิ่งเหล่านั้น จงถึงความพินาศไป ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า พระ
ธรรมเจ้าและพระสงฆ์เจ้าเทอญ
-ใช้ช่วงเวลาเจอสิ่งที่เป็นกลางหรือเวลาที่ฝันไม่ดี

หลังจากไหว้พระสวดมนต์แล้วให้ ตั้งนะโม 3 จบ
 นึกถึงพระพุทธ พระธรรมและพระอรหันตสัมมา
 อริยสัจ 4 อยู่ตรงกระหม่อมพร้อมทั้งท่อง
 อิติปิโสฯ สวากขาโตฯ สุปฏิปันโนฯ(นับเป็น 1 จบ)
 ท่องทั้งหมด 7 จบ ต่อด้วย นะมะพะทะ 15 จบ
 (หายใจเข้า"นะมะ" หายใจออก"พะทะ" เท่ากับ 1 จบ)
 พระท่านบอกว่าจะช่วยคลายกฎของกรรมลงไปได้
 (หลวงพ่อกุญชร วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี)

**คำอธิษฐานเมื่อไปถึงสถานที่สอบ(ถ้าจะให้ดีให้อธิษฐานหน้าศาลเจ้าที่
 ของบริเวณนั้น)**

นะโม ตัสสะ อะระหะโต อริยะสัทธัมมา สัมพุทธานุสสาธา (๓ จบ)
 พุทโธ ชัมโม สังโฆ หลวงพ่อ สพฤกษ์(สบ-พะ-เริก) ปกัสสโร นะโม
 พุทธายะ ๓ จบ

ขออำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญของข้าพเจ้า
 ประมวลรวมกับบุญที่ได้จาก การอนุโมทนาบุญกับองค์สมเด็จพระวิ
 สุทธิพุทธรังสีบรมธรรมบิดา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ปฐม
 และทุกๆท่านบนพระนิพพาน แผ่ไปกับแสงทิพย์อริยทรัพย์และแสง
 ฉัพพรรณรังสีรัศมี ๖ ประการ ให้ถึงแก่เทวดารักษาตัวข้าพเจ้าและ
 เทวดาที่อยู่ ณ สถานที่แห่งนี้และสถานที่ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการสอบ
 ของข้าพเจ้า เสด็จปู่พระอินทร์ ท้าวจตุรมหาราช ท้าวจตุรมหาพรหม
 และท่านอินทกะทั้งสี่พันองค์ ขอให้ท่านช่วยคลายข้าพเจ้าให้สามารถ
 ทำข้อสอบได้ถูกต้อง แม้จะคาดเดาก็ให้คาดเดาได้อย่างแม่นยำ ประสบ
 ผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจและสอบติดใน คณะ.....สาขา.....มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา.....นี้ด้วย และด้วยบุญนี้เมื่อข้าพเจ้าจะทำภารกิจใดจง
 พบแต่คำว่าได้ มี สำเร็จ สมหวัง ดังที่ใจปรารถนาทุกประการเทอญ
 มัยหังปุตโต ปุณฺณวาทะตา ภินิหาริ ภาวีสสะติ เทวะตะหิ ปาติง ปุเร
 ตะวา ปุวาปะหิตา ภาวีสสะตีติ...

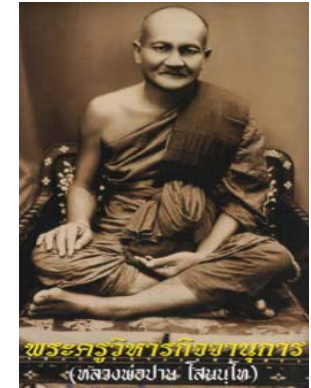
จงทำกับเพื่อนมนุษย์โดยคิดว่า.....เขาเป็นเพื่อนเกิด แก่ เจ็บ ตาย ของเรา
 เขาเป็นเพื่อนเวียนว่ายอยู่ในวัฏฏสงสารด้วยกันกะเรา
 เขาก็ตกอยู่ใต้อำนาจกิเลสเหมือนเรา ย่อมพลั้งเผลอไปบ้าง
 เขาก็มีราคะ โทสะ โมหะ ไม่น้อยไปกว่าเรา
 เขาย่อมพลั้งเผลอบางคราว เหมือนเรา
 เขาก็ไม่รู้ว่าจะเกิดมาทำไม เหมือนเรา ไม่รู้จักนิพพาน เหมือนเรา
 เขาโง่ในบางอย่าง เหมือนที่เราเคยโง่
 เขาก็ตามใจตัวเองในบางอย่าง เหมือนที่เราเคยกระทำ
 เขาก็อยากดี เหมือนเรา ที่อยาก ดี-เด่น-ดัง
 เขาก็มักจะกอบโกยและเอาเปรียบเมื่อมีโอกาส เหมือนเรา
 เขามีสิทธิที่จะบ้าดี เมาคดี หลงดี จมดี เหมือนเรา
 เขาก็เป็นคนธรรมดา ที่ยึดมั่นถือมั่นอะไรต่างๆ เหมือนเรา
 เขาไม่มีหน้าที่ที่จะเป็นทุกข์ หรือตายแทนเรา
 เขาก็เป็นเพื่อนร่วมชาติ ร่วมศาสนา กะเรา
 เขาก็ทำอะไรด้วยความคิดชั่วแค้นและผลุนผลัน เหมือนเรา
 เขามีหน้าที่รับผิดชอบต่อครอบครัวของเขา มิใช่ของเรา
 เขามีสิทธิที่จะมีรสนิยม ตามพอใจของเขา
 เขามีสิทธิที่จะเลือก(แม่ศาสนา) ตามพอใจของเขา
 เขามีสิทธิที่จะใช้สมบัติสาธารณะ เท่ากันกับเรา
 เขามีสิทธิที่จะเป็นโรคประสาท หรือเป็นบ้า เท่ากับเรา
 เขามีสิทธิที่จะขอความช่วยเหลือ เห็นอกเห็นใจ จากเรา

เขามีสิทธิ ที่จะได้รับอภัย จากเรา ตามควรแก่กรณี
 เขามีสิทธิ ที่จะเป็นสังคมนิยม หรือเสรีนิยม ตามใจเขา
 เขามีสิทธิ ที่จะเห็นแก่ตัว ก่อนเห็นแก่ผู้อื่น
 เขามีสิทธิ แห่งมนุษยชน เท่ากันกับเรา สำหรับจะอยู่ในโลก
 ถ้าเราคิดกันอย่างนี้ จะไม่มีการขัดแย้งใดๆเกิดขึ้น
 พุทธทาสภิกขุ (โมกขพลาราม, ไซยา- 22 พ.ศ.2531)

รูปเสด็จปู่พระอินทร์

รูปหลวงปู่ปาน วัดบางนมโค

รูปท้าวมหาราชทั้งสี่

